

Vlaardings vissers lied-boek

Roelant de Kater

bron

Roelant de Kater, *Vlaardings vissers lied-boek*. Johannes Kannewet, Amsterdam 1757

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/kate013vlaa01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

Het Eerste Deel.

Aan den Geestigen Visser Roelant de Kater.

Nog 't woeste Noorder-nat, nog de onguure Baaren
 Die *Roelants* ampt bezoekt, nog Storm wedervaaren.
 En konden dempen niet, nog blussen 's Hemels-vyer
 Dat in de Herssens blaakt, van onzen *Roelant* hier,
 En konden lessen niet de vlam van 's Geestens jonste,
 Die *Roelant* kinnis cierd; met *Zang* en *Rijmens*-konste.
 Voorwaar een zeldzaam werk, en ziet wat schoone vrugt,
 Gegroeyt meest op het *Brak*, in *Borenelsche* lugt,
 En Geestelijk *Feeb* 't blijkt, kan zijn kragt ook vertoonen
 Ver van *Parnas*, alwaar men zegt de *Muze* woonen
 Den *Hemelschen Apol*, brengt ook zijn *Zangerin*,
 Zeer vreed' na 't *Yzig Noord*, en blaastze *Roelant* in,
 Die met bondigen stijl, het eenig goed gaat prijzen,
 Die *Visschers* niet alleen, maar yder gaat aanwijzen
 Den zuyv'ren weg na 't *Hoog*, den *Heyligen Hemel*-pad
 Naar 't *Nieuw Jeruzalem*, uyt onze *Oude Stad*,
 Vaard voord *Roelant* vaard voord, met smeekende *Gedigten*,
 Die vrolijk leeren, en van aard vermaak'lijk stigten.

C.I. van Aerps.

Op den Vlaardingsche Visser Roelant de Kater.

Vissers hoor dees *Visser Kater*, *Stigt*'lijk *Digten* op het *Water*,
Lollend' met een zoete stem, 't *Pad* van 't *Nieuw Jeruzalem*:
 Ook voor 't *Aardsche* desgelijke, *Vry*, *verloofde*, *Egtelijke*,
Yder verschafft hy stof, *Naar* hy woeld in 's *Waerelds* hof:
Vissers van zijn *Vis*-hanteering, *Die* eerst uyt gaan op haar *Neering*
 Of die komen in, *gelaan*, *Vinden* haar *getijf* mee slaan,
 Alles na de *Maat* en *regel*, Van het *Christelijke Zegel*,
 Dus met my dees *Kater* groet, *Lok* mee *Stigt*'lijk als hy doet.

J. Stichter.

Den *Autheur op het Werk.*

Gy Vlaardingz Vissers jent,
En andere Burgers mede,
Ook die lezen dit present,
In and're Vissers Stede.

Ik breng u hier ter baan,
Een Boeksken kleyn van Bladen,
Het welk ik heb gedaan,
Door geweldig aanraden.

Van eenig' Vissers jong,
Dat ik in Druk zoud' geven,
Als ik zomtyds eens zong
Van 't geen ik had geschreven.

Maar 't was niet wel mijn zin,
Ik zeyd, hier wel op lettet.
Mijn werk is van 't begin'
Met fouten veel besmettet.

Dog even niet te min,
Ik wierd zo ver gedreven
Dat ik dede haar zin,
Om dit in Druk te geven.

Daarom zo bid ik dijn,
Die ziet en komt te merken,
Datter veel fouten zijn
In deze mijne Werken.

Dat hy my dog verschoond,
De feyl van my geschreven;
Want ik heb 't noyt getoond,
Of meer mijn Pen gedreven.

Te schryven Digt of Lied,
Als in dit Boekjen kleynig;
Daarom bespot my niet,
Is mijn verstand wat weynig.

't Is niet om eer of prijs,
Dat ik het heb geschreven,
Want al is den Mensch wijs,
Hy heeft zijn feylen even.

Hoe veel te meer van mijn,
Als gy zult kunnen bemerken,
Datter veel fouten zijn,
In deze mijne Werken.

Die noyt (in zulken schijn)
Hier van ben onderwezen,
Als 'er veel Digtters zijn,
Die vreemde Boeken lezen.

Want ik van Jonkheyt teer,
Tot nog mijn gantsche leven
Heb op 't onstuymig Meer,
Tot Vissen my begeven.

Zo dat ik ben gestigt,
Meerder tot Vissen vaardig,
Als te maaken een Digt:
Of Zang, of Liedjen aardig.

Dus als gy nu opregt,
Bevind een Lied of Digte,

Gedenkt den Visser slegt,
Die u dit Boekje stigte.

Vaard wel.

R. de K. 't is Vissers werk.

Vissers Afschey-Lied.

Stem: *De Reys is nu voor hande.*

Adieu zeer wel gelegen,
 Stad Vlaarding schoon en goed,
 Wy hoopen ons te begeven,
 Met onzen Stierman vroed,
 Op de Noord-zee met spoed.

Adieu mijn Ouders trouwe,
 Broeders en Susters jent,
 En al ons Vrienden nouwe,
 En Borgers wel bekend,
 Adieu zeg ik in 't prent.

Om ons Neering te dryven
 Met Vissen nu ter tijd,
 Hoopen wy te beklyven
 Dees gantsche Reys met vlijt,
 Heer, ons behoeder zijt.

O Heere wild ons geven
 Uwen zegen zeer zoet,
 Daar wy wagen ons leven,
 En ons Koopluy haar Goed,
 Yder met goede moed.

O Heer wild ons bewaaren
 Voor Stormen en Tempeest,
 Voor Monst'ren ende Baaren,
 Die ons maaken bevreest,
 Behoed ons aldermeest.

En Convojeer ons allen,
 Met uwe Eng'len reyn,
 Dat ons niet overvallen
 Eenig Vyand gemeyn,
 Of Roover zeer vileyn.

Spaard ons gezond in 't leven,
 Dees gantsche Reys valjant,
 Tot dat wy ons begeven
 Na 't aangenaam Holland,
 By ons Vrienden bekant.

Op dat wy dan vertellen

Uw goedheyd aangenaam,
Voortaan met ons gezellen
En prijzen uwen Naam,
In uw Tempel bekwaam.

Oorlof Vissers ydoone,
Oorlof met goed bescheyd,
Wild dit Lied dog verschoone
Om mijn ongeleerdheyd,
Vaard wel al t'zaam voorzeyd.

Die ons dit Lied ging zingen
Van de Vissers eerbaar,
Hy woonde tot Vlaardingen,
En voer oock t'Zee van daar,
Om te Vissen voorwaar.

Vaard wel.

*Heer, als wy onbevreesst,
Gaan Vissen op Zee-baaren,
Wild ons voor Storm-tempeest,
Dog altijd wel bewaaren.*

*En als ons den Vyand
Wil brengen in 't benouwen,
Zo hoed ons met uw hand,
Dan blyven wy behouwen.*

Waarschouwinge op het Dronke drinken, als men t'zeyl gaat.

Stem: O Heylig zalig Bethlehem.

Aanhoord dog al te zamen gy,
Die u tot dees Neering begeven,
Al met de Jongeren Christy,
Om Heyliglijk als die te leven.

2 Als gy van 't Land ter Zee wild gaan,
Neemt een goed afscheyd van uw Vrienden,
Van dronke drinken wild af staan,
Of Godt u al goed Weer verdienden.

3 Ziet och latie, hoe menig-maal
Ziet men Dronke drinken gebeuren,
Wanneer men t'Zeyl gaat principaal,
't Welke men namaals ziet betreuren.

4 Denkt hoe haast het veranderen kan,
Al scheynd Wind en Zee stil te wezen,
Aan het Exempel van Jonaas,
Wanneer gy zijnen Boek gaat lezen.

5 Hoe stil de Wind en Zee ook was,
Als hy van Japho af vaaren,
De Winden van Gods op dat pas,
Zeer haast verhief hem Wind en Baaren.

6 Haastig gaf Godt een Sterren groot,
 Zy vreesden dat het Schip zou breeken,
 Elk riep tot zijnen Godt minjoot,
 Godt liet haar in de nood niet steeken.

7 Hier gy Vissers allegaar,
 Wild dit dog altijd wel gedenken,
 Die niet en doet Godts wil voorwaar;
 Ziet hoe haastig hy die kan krenken.

8 Marcus aan 't vierde beschrijft ook wel,
 Van een haastige Storm en Baaren,
 Mattheus en Lucas zeer snel,
 In haar agtste gaat ons verklaaren.

9 Hoe dat Christus daar op het Meer,
 Al met zijn Jongeren bekwamen
 Doe hem verhief een groot Onweer,
 Zo dat de Baaren raasden t'zamen.

10 Beneen in 't Schip daar lag de Heer,
 Om te slapen! wild dit bedinken,
 Zijn Jongeren riepen zo meer,
 Behoed ons Heer, of wy verzinken.

11 De Heer bestraft de Winden daar,
 Wind en Baare was straks stille,
 En daar wierd een stilte voorwaar,
 Zo dat de Baare deen zijn wille

12 Die altijd doen des Heeren wil,
 En zal hy immermeer verlaten,
 In Zee, nood, of ander geschil;
 Roept hem dog aan tot uwer baten.

13 't Zy wat gy in u Neering doet,
 Doet 't altijd in Godes Name,
 Hy zal u dan in overvloed,
 Schenken zijn zegen zeer bekwame.

14 Als Godt u weder brengt te Land,
 Met zijnen zegen overvloedig,
 Vergeet niet zijn goedheyd bekend,
 Tot dronke drinken zijt niet spoedig.

15 Spoeyd u niet na de Herreberk,
 Maar veel eer vlijtelijk t'Kerken,
 Prijs daar des Heeren wonder-werk,
 Het welk gy dagelijks kond merken.

16 Vaard wel gy Vissers allegaar
 En wild deez' Leer dog wel onthouwen,
 Wandeld in liefde met malkaar:
 En wild altijd op hoope bouwen.

17 Die ons dit Nieuw Lied eerst-maal zong,
 Ter eeren der Vissers verheven,
 Het was een Knaapje van Jaaren jong,
 Die hem ter Zee ook ging begeven.

18 Doen hy dit Nieuw Lied eerst-maal vand,
 Het was in 't Jaar van Zestien-honderd,
 En nog zes-maal Tien bekend,
 't Was op de Noord-Zee uyt-gezonderd.

Vissers, als gy t'Zeyl zult gaan, Zo wild u niet dronken drinke,
 Ziet dog u Wee en Wind wel aan, Want Godt kan u haast krinke,
 Gedenkt altijd hoe Jonas daar Meenden voor Godt te vlugten,
 Maar Godt verhief haast Storm en Baar Dat deed' hem namaals zugten.
 En als gy weder komt te Land, Laat u niet vol geschinken:
 Maar wild Godes goedheyd valiant, In zijn Tempel gedinken.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Dank-Lied, voor een Visser die behouden is t'huys gekomen.

Stem: Van de Engelsche Fortuyn.

Geloof zy nu Godt Vader die daar leeft,
 Die al wat leeft, altijd het leven geeft,
 Van Menschen al en Dieren op het Veld,
 En Vissers die in Zee zijn ongeteld.

2 Geloof zy Hem die door zijn groote kragt
 Gezond en fris ons t'zaam heeft t'huys gebragt,
 En heeft ons verlost uyt alle tegenspoed,
 Het welk den Mensch dikwils veel schade doet.

3 Voor Storm-Tempeest hebt gy ons Heer bevrijd;
 Daar voor zal ik U Naam loven altijd,
 Voor den Vyand die ons dikmaal bezwaard
 Hebt gy ons Heer, de gantsche Reys bewaard.

4 Gy hebt ons weer fris en gezond gebragt
 By ons Ouders, en Vrouwen weerd geagt,
 By ons Kinders, en de Vrienden bekwaam
 Die nog gezond in 't leven zijn af t'zaam.

5 Geeft dog, ô Heer, dat wy vergeeten niet:
 Deze genaad' die aan ons geschied,
 En uwe goedheyd die gy ons staag bewijst,
 Maar dat men U gestadig looft en prijst.

6 Dat wy dog niet met Dronkenschap zo zeer
 U tergen, dog aan uw goedheyd, ô Heer!
 Maar geeft dat wy met een Hert, al t'zaam,
 U loven dog in uwe Tempel bekwaam.

7 En roemen U voor uwe goedheyd groot,
 Want gy hebt ons verlost van de dood,
 Die wy voor oogen hadden alle daag,
 Door Storm-Tempeest, of eenig Vyand graag.

8 Oorlof Vissers die t'Zee vaaren altijd,
 En van Onweer, of Vyand, prykel lijd',
 Als gy weer t'huys gekomen zijt gezond,
 Looft ende prijst Godes Naam tot aller stond.

Vissers leeft gy bevrijd, Voor Vyand, Storm en Baaren,
 Zo wild tot aller-tijd, Godes goedheyd verklaaren,
 En als gy komt te Land, Met Godes rijken zegen,
 Zo prijst Godts Naam playzant, In zijn Tempel ter degen.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Nieuw-Iaars Gezang.***Stem: Het voerder een Scheepje.***

't Is Zestien-honderd Iaar geleen,
 Ende nog zes-maal tien met een,
 Dat d'Herders op den Velde,
 Zeer snellijck een klaar Ligt omscheen,
 Waar van zy haar ontstelde.

2 Een Engel heeft haar daar verteld,
 Daar zy hoeden haar Vee op 't Veld,
 Hoe dat 'er was gebooren
 Tot Bethlehem, hy haar vermeld
 Onzen Heyland verkooren.

3 Gy zult het Kindeken zaan,
 Met Doeken om het Lijf gedaan,
 Find' in een Kribb' gelegen,
 Zy zijne terstond heen gegaan:
 Maar zy waaren verslegen.

4 Doen dees Engel weg voer met vlijt,
 Zongen veel' Engelen verblijd,
 Eere zy Godt van waarden,
 Daar boven in 't Hemels-jolijt,
 En vrede op der Aerden.

5 Zy vonden het Kindeken zoet,
 Met zijn Moeder Maria goed,
 In d'Beesten-stal misprezen,
 Zy aanbaden hem met ootmoed,
 En loofden Godt mits dezen.

6 Drie Wijzen verr' uyt Orient,
 Wierd zijn Geboorte ook bekend,
 Zijn terstond af gekomen
 Tot Ierusalem, na dit Kind,
 Hebben zy terstond vernomen.

7 Men zeyd' tot haar in 't Bethlem kleyn,

Daar zult gy vinden dit Kind reyn,
 Zy gingen terstond heenen:
 Een Sterre ging voor haar certeyn,
 Tot zy het vonden met eenen.

8 Zy hebben het Kind aangebeen,
 En gaven hem Geschenk met een,
 Myrr', Wierook en Goud schoone,
 Ten agtsten dag wierde Besneen,
 Dit Kindeken ydoone.

9 't Was om te houden Godts Wet klaar,
 Want in hem was geen Zond' voorwaar,
 Noyt bedrog in zijn Monde,
 Hy leed nog veel smerte daar naar,
 Maar 't was om onze Zonde.

10 O Mensche doet elk zijn vlijt,
 En u regt van Zond' besnijdt:
 Laat d'oude Boosheyd vaaren:
 Looft Godt, die u van Zond' bevrijdt,
 In deze Nieuwe Iaare.

11 Wild dog als nieuwe Spruyten zaan,
 Voortaan in 't Nieuwe wandelen gaan,
 En zingt met d'Eng'len-schaare:
 Eer' zy Godt ons Heyland daar,
 In deze Nieuwe Iaare.

Vaard wel.

*Wild u met 't Nieuwe Jaar,
 Van d'oude Zond' besnijden,
 En wild u allegaar,
 Voor nieuwe Zonden mijden.*

*Laat ons treen in 't Nieuw t'zaan
 Als nieuwe Spruytjes klaare,
 Dan zullen wy ontfaan,
 Een zalig Nieuwe-Jaare.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

***Lof-Basuyn, blazende uyt de Vreede tusschen de Koning van Engeland,
ende de Heeren Staten.***

Stem: Silvester in de Morgen-stond.

Beroemt vereend' Bataafs-geslagt,
 Met Pijlen vast gehegt:
 Gy hebt door Goddelijke magt,
 En Mannelijk gevegt,
 De Helden van ons Vaderland,
 Die zijn hier van getuygen,
 Gy die door Vyer, Zwaard en Brand,
 Twee Kroonen hebt doen buygen,
 Zy bien ons zelfs de Vreede aan,
 Door Godts gena,
 Gelijk die nu is af-gedaan,
 Binnen de Stad Breda.

Schoon Mars hem toonde fel en wreed,
 Om ons te verdrukken neer,
 Vulcanus die het Yzer smeed,
 Die staakt zijn werk nu weer,
 De Goden ryen met malkaar,
 Elk scheynd met vreugd omvangen,
 Iuyght Hollands-volk, juygt allegaar:
 En offert uw Lof-zangen,
 Dat strekken mag tot Godes eer,
 En Helden vroom,
 Op dat geen twist mag rijzen weer,
 Of noyt geen Oorlog koom.

Ey! ziet de Suster met accoord,
 De Vree omhelzen zoet:
 Maar ziet wat brengt de liefde voort,
 Merkt wat de Vreede doet,
 Zy smijt de Degen uyt de hand,
 En grijpt weer groen Olyven,
 't Beschut men lost en brengt aan kant,
 Van de Oorlogs bedryven,
 Houd d'Eendragts Pijlen vast in knoop,
 Traght na de Vree,

Door trouwe liefd', geloof en hoop,
 't Zwaart noyt raakt uyt de schee.

Nephtuyn die eer geen rust en had,
 Voor 't zwemd' in Menschen-bloed,
 Mars bragt Nephtuyn in een Bloed-bad,
 Veel Menschen op haar Vloed,
 Die kwamen om het leven, ach;
 Door de Metale klingen,
 Die Nephtuyn schoon hoe droef geklag,
 Noyt deed te voorschijn bringen,
 Hier mist de Moeder, Zoon, of Vriend,
 d'Ander haar' Man,
 Of Zwager, Oom of Neef, of dient,
 Het over-komen kan.

Ey ziet den Buys-man met begeer,
 Hy takeld ende bouwt,
 Ha Gulde Vryheyd komje weer,
 Veel waardiger dan Goud,
 Mattroosjen die op Koopvaardy,
 Plagt ongerust te vaaren,
 Steld nu de onrust aan een zy,
 Beploegt Nephtunis Baaren,
 Men rooft geen Schepen van ons zaan,
 Ey ziet nu vry,
 Nephtunis Vloot behouwen gaan,
 En brengt ons Waaren by.

Den Ambagts-man die is verheugd,
 Door dien hy is verlost,
 Want ziet het heeft hem wel geheugt,
 Hoe hy gehosse-bost
 Wierd op Nepthuyn, en dat hy mag
 Zijn Brood aan Land weer winnen,
 Weest welkom, welkom Vreede-dag,
 Ik met mijn Hert en zinnen,
 Heb lang na u gewenst certeyn,
 Ons tranen stild,
 Van Weduwen en Wezen kleyn,
 Vree toond uw' goedheyd mild.

Lof zy Godt voor uw' weldaad,
 Zy die de Herten buyght,
 En ons weer brengt in vrye staat,
 Daarom al t'zamen juygt

Looft d'Admiralen in 't gemeen,
 Looft trouwe Capiteynen,
 Looft die voor onz' vryheyd streen,
 En ons Vyand verkleyden,
 Toond dankbaarheid en weest verblijd,
 Vald Godt te voet,
 Dat wy woonen in vrede altijd:
 Want Proeven smaken doet.

Proeven doet smaken.

Bruylofts-Gezang.

Stem: *O schoonste Kreklia.*

Den Schepper alles goed,
 Schiep in den begin, Hemel ende Aard,
 Met alle Kruyden zoet,
 Ende ook al het Vee zeer wel gepaard,
 Den Zesten-dag schiep hy gewis
 Den Mensch, maar hy nog alleen is.
     En leeft zonder Gezel,
 In 't Hof daar al 't Gediert triumpheert
 Maar ziet, den Heer dagt wel,
 Dat hy ook wel een Wederpaar begeert,
 Ziet daarom heeft hy 't zo gemaakt,
 Dat Adam in den slaap geraakt.
     Godt nam uyt zijnen Lijf
 En Rib, en heeft daar van gemaakt een Vrouw,
 Al tot des Mans gerijf,
 En ook om dat hy haer lief hebben zou:
 Want zy was van zijn Vleesch en Been:
 Hier om zo zijn zy Twee van Een.
     Merkt hier, gezelschap goed,
 Hoe heerlijk ook zy den Egten-staat,
 Want Godt met liefde zoet,
 Haar heeft verbonden in den oppergraat,
 En sprak, zijt vrugtbaarlijk geagt,
 En vermeerd 't Menschelijk-geslagt.
     Nog zegt de Schrifte bloot,
 Dat Christus d'Egten-staat ook heeft behaagt,
 Ter Bruyloft zijnde genoot
 Tot Cana, zo ons Iohannis gewaagt
 Heeft hy 't houw'lijk also vereerd,
 Dat hy Water in Wijn verkeerd.

Hierom, O Bruydegom,
 Spreek ik u aan, om dat gy zigt gesteld,
 Over dees schoone Blom,
 Haar te regeeren met liefdens geweld,
 En met haar vriendelijken leeft,
 Als 't zwakste Vat haar eere geeft.

En gy Vrouw-Bruyd eerbaar,
 Zijt gesteld onder uwes Mans gebied,
 Want gy weet wel voorwaar,
 Hoe Sara haaren Man en Heere hiet,
 En Rebecca met groot ootmoed,
 Dekt haar aanschijn voor Isaac vroet.

Op uw Huys hebt goed' agt,
 En ook op al het geen u is betrouwt,
 En uw Man vriendelijk wagt,
 Met liefd' en vrede al uw' zaake bouwt,
 Dan zal den goedertieren Godt
 Uw schenken zijn Zegen tot een lot.

En zal u zeer vrugtbaar,
 Als Wijngaard ranken uytbreyden zeer wijd
 Als Olijf-spruyten klaar,
 Zo zullen u Kinderen staan verblijd,
 Aan den Disch in een Kroone fier,
 Dus zal den Heer u zeg'nen hier.

Oorlof Heer Bruydegom,
 Wild dog in dank neme dees Versjes kleyn
 En Vrouw Bruyd, schoone Blom,
 De heer wil u verleenen een Spruyt reyn,
 Een Zoon of Dogter binnen 't Iaar,
 Dit wens ik u-lieden eerbaar.

Vaard wel.

*Bruydegom opregt
 'k Wensch u Godt wil verbinde,
 Met liefd' en trouw in d'Egt,
 Met dezen u Beminde.*

*En dat hy u voorwaar
 Met zegen wil beloone,
 Dat u Kinders hier naar,
 Staan cierlijk in een Kroone.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

*Mey-Lied.***Stem: Nerea schoonste van de Gebuuren,**

Hoe lustig en groen is de Meye,
 In dezen aangenamen tijd,
 Men ziet de Vooren en de Weye,
 In deze Maand zijn heel verblijd.

‘t Veld lag gelijk een dorre Heyde,
 Nog onlangs door den Vorst subijt,
 Daar ziet men nu de Beeste weyde,
 In ‘t groene Klaver-gras verblijd.

De Boomen die scheenen bevrozen,
 Door den Hagel, ende Rijp kout,
 Die ziet men nu vol Knoppen en Roozen,
 Als men de Lust-hoven aanschout.

De Vogels die stom scheenen veele,
 Die hoord men nu in dezen tijd,
 Elk na zijn taal zingen en kweele,
 En loven haar Schepper verblijd.

Den Leeuwerik die klimt na boven,
 Ia schiet tot in de Wolken zaan,
 Om den Heere met Zang te loven,
 Laat ons Menschen hier agt op slaan.

Men ziet ook hoe dat in de Stroomen,
 Het groot en kleyn geschobde Vee,
 Van vreugde hem nauw kan betoomen,
 Ia springt en huppelt op de Zee.

Elk Schepzel gaat zijn Schepper prijzen,
 Zeer lieflik na zijnen aard,
 O Mensche wild nu ook oprijzen,
 En heft u hoofd ten Hemel-waard.

Noemt nu, ô Ed’le Creatuure,
 Die na Godts Beeld geschapen zijt,
 Komt en looft uwen Schepper puure
 Voor zijn goedheyd gebenedijd.

Hoe blijft gy nog dus lang bevrozen,
 Met uwe oude Zond’ belaan;
 Komt aanziet de teere Roozen,
 Hoe lieflijk zy ontloken staan.

O Prinsse wild dog eens aanschouwen.
 Hoe hoog de Zee geklommen is?
 Zy verdrijft heel des Winters kouwen,
 En brengt ons 't Mey-groen te gewis.
 Oorlof jong en oud Persoonen,
 Looft en dankt Godt al t'zaam verblijd;
 Want hy ons weder komt vertoonen,
 Dees vrugtbaar zoete Meye-tijd.

Vaard wel.

*O Mensch in dezen stond, Blijft niet langer bevrozen,
 Met uwe oude Zond, Maar wild dog als de Roozen,
 En ander Spruyten sijn, Den Heer loven verblijd,
 En als de Vogels kleyn, In dees zoete Meye-tijd.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Een Nieuw Vissers-Lied.

Stem: *In dezen tijd fel ende. &c.*

Wie wil hooren een Nieuw-lied
 Van onz' Vissers verheven,
 Luystert nog wel na mijn bedied,
 Die haar op de Noord-zee begeven,
 Zonder schrik of beven,
 Met een fraye moed,
 En stellen haar leven,
 In Godes behoed,
 Op de Zee-baaren,
 Om te doen elk naar zijn vlijt
 En zeer verblijd,
 Weer t'huys vaaren.
 Vrienden ons Schip leyd al bereyd,
 Als Godt maar goeden Wind wil geven,
 Vaaren wy al in Godes geleyd,
 In ons beroep verheven,
 Om te leven zamen,
 Heylig na Godes Woord,
 Zo het mag betamen,
 Altijd voort en voort,
 Na Godes behagen
 Met een couragie moet altijd,
 Te doen ons vlijt,
 Ons leven dagen.
 Adieu nu Vrienden aangenaam,
 Die onze Stad bewoonen,
 Wy bevelen u Godt al t'zaam,
 Jong en oud' Persoonen,
 Daar wy nu van scheyde,
 Voor een korten-tijd,
 De Heer wil u geleyde,

Met gezondheid verblijd;
Adieu Vader en

Moeder,
 Susters en Broeders allegaar,
 Vertrouwt voorwaar,
 Op Godt ons Hoeder.

Wy vaaren al fris wel gemoed,
 Met een goe Wind verheven,
 Wy hoopen in Godes behoed,
 Ons daar toe te begeven,
 Als d'Apostels eerbaare,
 Na Christus woorden zaam,
 Te Vissen op de Zee-baare,
 Als die hebben gedaan,
 Na Mattheus leere,
 Werpente 't Net ter regter zy,
 Met Petrus bly,
 Op 't Woord des Heere.

Als wy komen te benoorden 't Zand,
 Ons Haring-wand wy schieten,
 Wy zetten 't dan in Godes-hand,
 Om Haring te genieten,
 Hoord na mijn gewagen,
 Krijgen wy een Vangst goed,
 Wy schieten met behagen,
 Ons Hoek-wand metter spoed,
 Zonder vertragen,
 Elk een daar zijn vlijt toe doet,
 Met blijde moed,
 Na ons behagen.

Krijgen wy een goede vangst Vis,
 Zo gaan wy ons verblijden,
 Wy danken den Heere gewis,
 En stellen druk ter zijden,
 Zonder lang verbeyden,
 Vald men dan aan de Zoo,
 Dan gaan wy ons bereyden,
 Met een Hert zeer vroom,
 Om wat te slapen,
 En dat duurd ook niet heel lang,
 Wy gaan ons gang,
 Weer met de Knapen.

Dus gaan wy met ons Neering voort,
 Tot dat den Reys vol-endet,
 Leven wy na Godts Heylig Woord,
 Zijn zegen hy ons zendet,
 Maar zijn wy daar tegen,
 Zo zal Godt zijn hand,
 En zijn milden zegen,
 Van ons trekken want
 Hy gaat ons verklaren
 Die tegen zijnen wille doet,
 't En is niet goed,
 Alzo te varen.

Krijgen wy Storm en ook Onweer,
 Gelijk als 't veel gebeurt,
 Behoed ons dan,
 O goede Heer:

Dat het niemand betreuret,
In den grooten Zee noode,

Bestraft, de Baaren vaan,
 Dat wy niet als doode,
 Vertzaagde Herten staan,
 Maar wild ons sterken,
 Als uwe Discipels goed,
 In den Zee-vloed
 Konden zy 't merken.

Als Godt dan stilt de Baaren weer,
 Ende goed Weer laat komen,
 Zeer haast nemen wy onzen keer,
 Met vreugde uyt-genomen
 Tot ons Nering weer,
 Met een gerust leven,
 Tot dat wy ons keer,
 Weder gaan ramen,
 Na ons Vrienden in 't Hollands-dal,
 Met bly geschal,
 Komen te zamen.

Als wy dan weer komen te land,
 Met zegen overvloedig,
 Yder een bied ons de hand,
 Spreken met Herte goedig,
 Weest welkom Vriend met vrede,
 En de Vrouwtjes eerbaar,
 Doen het zelve mede,
 Tot haar Mans voorwaar,
 De Ouders goedig,
 Tot haar Kinders op dees tijd
 Wellekom verblijd,
 Roepen zy spoedig.

Oorlof dan gy Vissers te zaam,
 Die de Noord-Zee bebouwet,
 Ik beveel u in Godes naam,
 Op hem altijd betrouwet,
 Hy zal u wel helpen,
 Uyt alle noode zwaar,
 Den Vloed wel doen stelpen,
 Al maakt hy groot misbaar,
 Zonder afwijken
 Blijft altijd vast by zijn Leer,
 Dan zend den Heer
 Zijn zegen rijke.

Die ons dit Lied'ken eerstmaal zong,
 't Was een Ionkman ydoone,
 Uyt liefde van veel Vissers jong,
 Heeft hy dit gaan vertoone,
 Vaart wel nu verheven,
 Gy Vissers alle gaar,
 Op de Noord-Zee geschreven,
 Ik zeg u voorwaar,
 't Iaar Zestien-honderd,
 Ende nog zes-maal tien bekwaam,
 Vaard wel al t'zaam,
 Geen uytgezondert.

Vaard wel.

*Als wy bevaaren, Heer der Heyrschaaren,
Met Wind of stilt, De brakke Baaren
Wild dan bewaaren, Ons Vissers Gild*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Bruylofts-Gezang.**Stem: *Edel Arristen koen.***

Den Schepper in 't begin
 Schiep Hemel ende Aarde,
 Elk Dier met zijn gezin
 Hy ook te zamen paarde,
 Den Mensch maakt hy van Aarde,
 Dog hy was nog alleen;
 Doen dagt den Heer van waarde
 't En is niet goed certeen
 Ziet ik wil tot gerijf
 Hem ook een hulpe geven,
 Doen maakt den Heer een Wijf,
 Van Adams Ribbe even,
 Wanneer hy was gelegen,
 In den slaap zoet en zagt,
 Dus heeft den Man verkregen
 Een Vrouw uyt zijn Geslagt.

Dit Hof, sprak Godt voorwaar,
 Is u lieden gegeven,
 Vermeedert, en zijt vrugtbaar:
 Wild malkanderen aankleven,
 Met liefd' en trouwe even,
 Dan zal ik u voorwaar
 Voorzien met een lang leven,
 Dit sprak den Heer tot haar.

Hierom Bruyd'gom eerbaar,
 Wild u Vrouwe beminnen,
 Weest niet straf tegens haar:
 Maar met verstand en zinne,
 De Vrouw als een vat teere,
 Haar eere geven zaan,
 Dan zal u Godt den Heere
 In alle nood by staan.

En gy, ô schoone Bloom
 Vrouwe Bruyd, wild gehoorzame,
 Houd u Tonge in toom,
 Geen heerschappy wild rame,
 Over u Man verheven:
 Maar wild dog stille zijn,
 Dan zult gy in dit leven
 Veel goeds verwerven fijn.

Als gy, O lieve Twee,
 Hier aldus zoekt te leven,
 Dan zal u Godes vree
 Altijd bystandig wezen.
 En ook zijn zegen rijke
 Over u schudde t'zaan,
 Gelijk hy desgelijke
 Aan Abram heeft gedaan.

Ik wensch u Bruydegom
 Dat gy also meugt leven

Met dees u schoone Blom,
Dan zal haar Godt verheven,
Als eene Wijnstok schoone
Uytbreyden alzo zaan,
Aan den Dis in een kroone
Zullen u Kinders staan

Als Olijf-spruyten zoet
Zeer verr' en wit ontloken,
Die heeft den Heere goet,
Den Mensche toe gesproken,
Die na zijn wille leven
In liefd' en eenigheyd,
Die zullen zijn verheven
Tot in der eeuwigheyd.

Oorlof gezelschap goed
Die hier zijn op dees Feeste,
Toond u vrolijk en zoet,
En ook blyde van geeste,
Speelnootjes alle beyde,
'k Wensch dat men binnen 't Jaar
Een yder ziet geleyde.
Van zijn Bruyd'gom eerbaar.

Vaard wel.

*Gy zoet en Jonge Paar,
Die in d'Egt zijn getreden,
Ik wensch dat gy voorwaar,
Meugt leven t'zaam in vreedden.*

*Met liefd' en trouwe zoet,
Dan zal uw Godt den Heere,
Schenken zijn zegen goet,
En u Geslagt vermeere.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Bruylofts-Gezang.

Stem: *O Paris wreed.*

Geluk, geluk,
Wensch ik u alle beyde,
Al in den Egtten-staat,
Uyt liefdens druk,
Zijt gy nu heel bescheyde,
Tot in den Opper-graat,
Door liefdens-praat,
Zijt gy nu heel verheven.
Dog eerst door Godts wijzen raad,
Die yder 't zijn komt geven.
2 Geluk, geluk,
Wensch 'k u Bruyd' gom met reden
In 't egtelijk Verbond,
Voor liefdens-druk,
Zult gy kussen met vreden,
U Egt-liefs rooder mond,
Die zy u jont,
Voor al u moeyte klagtig,
Die gy had tot aller stond,
Dit word zy nu gedagtig.
3 Geluk, geluk,
Wensch ik u Bloempje teere,
Vrouw Bruyd in dezen staat,
't Voorgaande stuk,
Uws staats ziet men verkeeren,
Tot in een hooger graat,
Toond liefd' metter daat,
Voor u beyd' eenigheden,
En wild zo met u lieve Maat,
Na 't Egte bed toe treden.
4 Geluk, geluk,
Wensch ik u alle beyde,
Nu in den Egt voorwaar,
Noyt zwaren druk,
Moet u komen geleyden:
Maar dat men binnen 't Jaar,
Een Zoon ziet klaar
Of Dogter uyt u Zade,
Dit wensch ik u lieden eerbaar,
Door des Heeren genade.
5 Oorlof, geluk,
Wensch ik u al te zamen,

Die hier zijn op dees Feest,
Nog eens geluk,
U Speelnootjes met namen,
En dat gy onbevreest,
Met een blyde geest,
U Bruyd'gom meugt ontfange,
Dit wensch ik u aldermeest,
Dat de tijd niet duurt lange.

Ik wensch dit lieve Paar,
Te zaam geluk en vreden,
In den Egten-staat eerbaar,
Daar zy zijn in getreden;
En dat Godt binnen 't Jaar,
Haar een Spruytje wil geven,
Een Zoon, of Dogter klaar,
Gezond en fris in 't leven.

*Dan zal den Bruydegom fier,
Zijn regte wensch genieten,
Anders zo mogt hem schier,
Den Egte-staat verdrieten,
Dan heeft hy tijd-verdrijf,
Om met het Schaap te spelen,
Ook hoord men menig Wijf,
Om 't Kind van vreugden kwelen.
Als zy haar lieve schaap,
Heeft zitten op haar schoot,
Om te helpen in slaap,
Zingt Suy, Suy, minjoot.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Een Nieuw Liedeken, van den Brand in de Rijk.

Stem: Hoe leg ik hier in dees elende.

Aanhoord dog Vrienden allegaaren,
 Iong en Oud, Arm of Rijk,
 Wat ik u hier zal gaan verclaren
 Van eenen Brand afgrijsselijk,
 Dewelke men heeft zien gebeuren,
 In de Rijk het is te betreuren.

2 Want doen wy Zestien-honderd schreven
 In 't Jaar Vier-en-vijftig bekend,
 Na den zesten Dag van 't Jaar even,
 's Nagts te half Twaalven ontrent,
 Doen heeft men Godts hand vernomen,
 Want daar is eenen Brand gekomen.

3 Die schrikkelijk was in 't aanschouwen
 Op 't Veld gelijk als een Tempeest,
 Een Hennip-molen raakt in 't benouwen:
 En die was haast in Koolen meest,
 Doen mogt men zien (ik zal niet liegen)
 De Vonken over 't geheel Dorp vliegen.

4 De Wind woey Westlijk tot dees stonde
 Zo dat men de Vonken wijd en breed,
 In veel Daken doen heeft gevonden,
 Zo dat den Brand schrikk'lijk verspreed,
 En veele Volk terstond die zогten:
 Of zy haar Goed verbergen mogten.

5 Maar ziet te weynig help om t'uyten,
 Dees Brand, zo nam zy d'overhand,
 Daar kwam wel veel Volks van buyten,
 Maar te weynig tegen Godts hand:
 Want Menschen-hulp en kan niet helpen:
 Als Godt zijn toorn niet wil stelpen.

6 Doen zag men dezen Brand nog duuren
 Wel zeven of agt uren, ach!
 Zo dat 's Morgens, 't is te betreuren
 Het meeste Dorp in d'Assche lag,
 Een groote armoed' wasser gebooren,
 Door dien dat daar doen veel verlooren.

7 Haar Huys, Huysraad, Silver en Goude,
 Kleed'ren, Spijze, Turf, ende Hout,
 Op de Straten zag men Ionk en Oude,
 Zugten en kermen menigfout,

Hong'rig en dorstig zag men beven:
Manne, Vrouwen, en Kinders even.

8 Die door den Brand waaren bedorven,
En nu niet en wisten waar heen,
Zag men daar langs de Straten zworven,
Tot Godt riepen zy met geweën,
Dat hy hen dog wilde ontfermen,
En ook weer over haar erbermen.

9 Maar door een Christelijk medoogen
Wierden veel vroomme Herten daar,
Tot goed' misdadigheyd bewoogen,
Over dees arm Gemeente voorwaar,
Ia hebben ook na haar behagen,
Haar veel Armen ontslagen.

10 Daar voor zy ook aan zulke Menschen
Dankbaar zijn met Hert en gemoed,
Voorspoed en zegen wy haar wenschen,
En dat den Heer in overvloed,
Aan dees vroomme Herten eerbaare:
Loonen wil, hier ende hier naare.

11 Maar ziet och latie, andermale,
Is haar droefheyd en groote nood,
Haar armoed' en haar kwale,
Weer door een zwaren Brand vergroot,
Want vijftig Huizen raakten weder,
Op Sint Martens Nagt ter neder.

12 Oorlof Vrienden nu al te male,
En wild Godts hand bespotten niet,
Maar spiegeld u aan deze kwale,
Die aan de Rijppers is geschied,
En merkt hoe dat Godt den Heere,
Rijkdom in Armoed kan verkeere.

Vaard wel.

*Door Brand is menig Mens, Veel tijdljk Goed ontnomen,
Door Brand is menig Mens, In armoed gekomen,
Door Brand is menig Mens, Geraakt in groote nood,
Door Brand is menig Mens, Van Huys en Goed ontbloot.
Bid dan den Heer valjant, Dat hy ons wil bewaare,
Voor tijdelijke Brand, Ons Huys en Goed'ren spaare,
En na de dood zubijt, Bevrijd' voor 't Eeuwige Vyer,
Maar dat we zeer verblijd, Krijgen 't Hemels pleyzier.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Een Liedeken van de Kinderplicht aan haare Ouders.

Stem: *Bereyd u Huys terstond.*

Gy Kinders jonk en stout,
Dit waare wel te wenschen,
Dat gy u Ouders oud,
Niet agt als slegte Menschen,
Maar wild gedagtig zijn,
Uw's Moeders smert en pijn,
Eer gy nog waard gebooren sijn.

En wild u Vaders zweet,
Ook nimmer meer vergeeten.
Zijn arbeyd dien hy deed'
Om u te geven eeten,
Ende te helpen groot,
Met moeyte, smert en nood,
Wild dat gedagtig zijn minjoot.

Gy Kinders sijn eerbaar,
Houd u Ouders in eeren,
Want Syrach die zeyd klaar,
Eerd u Ouders als Heeren,
Eerd Vader ende Moeder dijn,
Gy krijgt haar zegen fijn,
En zult van Moeders Vloek vry zijn.

Want Christus spreekt voorwaar,
Wild u Naasten liefd' bewijzen,
Als u eygen Vleesch eenpaar;
Wild veel meer u Ouders prijzen,
Van wien gy hebt certeyn,
Naast Godt, u leven reyn,
Bewijst die liefd' meer dan gemeyn.

Doen Catanar de Stad schoon,
Verbrande met beklagen,
Heeft yder een Persoon,
Zijn schatten uyt gaan dragen,
Daar waaren twee Broeders goed:
Philomus en Calias vroed,
Die liepen haar Ouders te gemoet.

Zy hebben uyt liefde groot,
 Haar Ouders zelf gaan dragen,
 Al door de Vlam minjoot,
 Met wonder die het zagen:
 Want die Stad was gantsch vol Vyer,
 Maar Godt zeer goedertier,
 Weerde de Vlam van haar fier.

Keyzer Octaviaan groot
 Had Metelles gevangen,
 En veroordeeld ter dood,
 Daar na is d'Zoon gevangen,
 Dus had die d'Keyzer devijn,
 Dat zijn Vader mogt vry zijn,
 En dat hy wou sterven met pijn.

Dit beweegd' den Keyzer dan,
 En zijn Hert gaat buyten gisse,
 Nu laat los den ouden Man,
 En d'Zoon uyt Gevankenisse:
 Hebt u Ouders lief hier,
 Als deez' drie Iongers fier,
 t'Gaan voor haar Ouders in 't Vyer.

Wild haar dan gehoorzaam zijn,
 En ook haaren raad volgen;
 Mijn Kind, zeyd Salomon fijn,
 En toond u niet verbolgen;
 's Vaders Gebod niet vergeet,
 Doet het geen u Moeder heet,
 En bewaard dat als een fijn kleed.

Eerd Vade en Moeder ziet,
 Bespot niet haar gebreken,
 's Vaders is uwe iet,
 Zo Syrach klaar gaat spreken,
 't Oog dat d'Vader veragt,
 En zijn Moeder belagt,
 Dat pikt de Ravens uyt met kragt.

Vraagt uwe Ouders raad,
 En wildze niet versmaden,
 Naast Godt 't is een goe daad,
 Zy u niet kwalijk raden,
 Want zy met moeyt' onzoet,

U hebben opgevoed,
 Met veel smerte en tegenspoed:
 Een wijze Zoone fijn,
 Laat hem van zijn Vader straffe,
 Maar den Spotten vileyn,
 Agt hem als Honde blaffe,
 Die d'onderwijzing versmaad,
 Haastig te gronde gaat:
 Want straffe volgt hem metter daad.

Gelijk het is geschied,
 Aan Eli zijn twee Zoone,
 z'Agten Vaders straffe niet,
 Doen kwam Godts straf haar loone,
 z'Bleven beyd' op eenen Dag,
 In der Philistijnen-slag,
 Want Godt dat niet verdragen mag.

Men leest van Absion klaar,
 Die zijn Vader woud bevegten,
 Het viel hem alzo zwaar,
 Als d'ander booze Knegten:
 Want ziet dees dwaze Zoon,
 Verliest Rijk en Eer ydoon,
 En op een Dag zijn leven schoon.

Gy dwaze Jongers ziet,
 Zijn uw Ouders oud van dagen,
 Wonderlijk vol verdriet,
 Wild het met geduld dragen,
 Denkt, 't mag my ook zo gaan,
 Daarom en wildze niet versmaan.

Ydoon Jongers opregt,
 Als uw Ouders zo lang leven,
 Datze worden Kinds en slegt,
 Brengt haar nimmer in sneven,
 Want die zijn Vader versmaad,
 En zijn Moeder verlaat,
 Die is van Godt vervloekt, verstaat.

Wild uwe Ouders goed,
 Verzorgen zonder falen,
 Gelijk als Ioseph vroet,

Die haar liet uyt Caya halen,
 Doen daar was Hongers-nood,
 In Egyptez' ontboot,
 En hy spijsdenze met Brood.
 Geen Kind ter Wereld fijn,
 Kan zijn Ouders moeyt' vergelden,
 Herten, zorgte zeer en pijn,
 En hoe zy haar ontstelden;
 Want zo dat niet geschiet
 Van honderd Kinders ziet,
 En telden geen tien laaren niet.
 Oorlof gy Kinders fijn,
 Wild dees Leer wel onthouden,
 Ouders gehoorzaam zijn,
 Zo blijft gy uyt benouwen,
 Dan zal u Godt met spoed,
 Schenken zijn zegen zoet,
 En hier na 't Hemelsche-goed.

Vaard wel.

*Hoord gy longers hier, Die gerustig wil leven:
 Wild dog u Ouders fier, Nimmer brengen in sneven:
 Maar wild uyt liefde ziet, Haar t'aller-tijd bevryden,
 Al raakt gy in 't verdriet, Tot in de dood te lijden,
 Leerd dog van Absion schoon, Die zijn Vader deê vlugten
 Hoe dat dees dwaze Zoon, Dat namaals moest bezugten,
 Hierom, gy Kinders zoet, Eerd uw Ouders verheven,
 Dan zal u Godt zeer goed, Altijd zijn zegen geven,
 En namaals 't eeuwig Leven.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Geestelijk Uur-slag.

Stem: *Gelijk als de witte Zwanen, &c.*

Luystert toe Vrinden verheven,
 Waarom dat de Klokke slaat,
 Om ons gedagtenis te geven
 Hoe dat den tijd heenen gaat;
 Gedenkt de Schriftuur met behagen,
 Elken slag,
 Als de Klok een is geslagen,
 Met verdrag.

1. Gedenkt dan, ô! Mensch 't is rede,
 Daar is maar eenen Godt,
 En ziet een Middelaar mede,
 Die ons vrijd van 't Duyvels spot,
 Een Geloof, een Doop verheven,

Gelooft vry:

Daar leyd ook maar een Weg ten leven,
 Dat's Christy.

2. Slaat de Klokke twee wild denken,
 Hoe Godt eerst twee Menschen maakt,
 Twee Ligten gink Godt ons schenken,
 Na die twee Sacramenten haakt,
 Den Doop, en het Nagt-maal ydoone,

Openbaar,

Tweederley Dood gaat ons verdoone,
 De Schrift klaar.

3. Als de Klok drie slaat ydoone,
 Zo neemt in gedagten dijn,
 De drie Eeuwige Persoone,
 Die al t'zame Godd'lijk zijn,
 Drie Mannen Abraham bezoeken,

Dat's gewis:

Drie Dagen lang Ionas gedoken,
 In d'Walvis.

4. Zo haast de Klok slaat viere,
 Gedenkt de vier Winden vry,
 Vier Elementen, vier Riviere,
 Zijn daar in 't Paradijs bly;
 d'Vierd' Monarch is gebooren,

Iesus zoet;

d'Vier Euangelisten wild oorbooren,
 Met ootmoed.

5. Als de Klok vijf is geslagen,
 Wild Mosis vijf Boeken agt slaan,
 Vijf Steenen heeft David gedragen;
 Vijf Wonden had Christus zaan,
 Vijf dwaze-vijf Wijze Maagden klaare,

Gedenkt dan

Dat d'Heer spijsd' met vijf Brooden daare,
 Vijf-duyzend Man.

6. Slaat de Klok zes wild dan merken,
 Hoe Godt zes Daagen arbeyd' dra,

Zes Dagen zult gy ook werken,
 Zes Dagen raapt Israël Manna;
 d'Zeste Maand kwam Gabriel tot Mary,
 Onverzeert,

Zes Vaten Water Christi berey,
 In Wijn verkeerd.

7. Denkt, slaat de Klok zeven slage,
 Den zevenden Dag Godt rust:
 Vierd ook den zevenden Dage,
 Iacob diend zeven Jaar, met lust,
 Om zijn Lief Rachel verheven,
 Iesus trouw,
 Heeft zeven Duyvelen verdreven
 Uyt een Vrouw.

8. Als de Klok agt slaat wil merken
 Hoe Godt Noach heeft gespaard
 Met zijn agt Zielen in d'Arke,
 En al 't Gedierte onbezwaard,
 d'Agtsten-dag werde Besneden
 Iesus blood,
 Troost u met die agt Zaligheden
 In uw' Dood.

9. Slaat de Klok negen, wild vaten,
 Hoe dat Christus heeft geschreyd,
 d'Negend' Stond, waar verlaten,
 Mijn Godt, mijn Godt, hy zeyd,
 Negen Maanden heeft Godt trouwe,
 Iesus bewaard,
 In 't Lighaam Marie Ionk-vrouwe,
 Eerz'z hem Baard.

10. De Klok heeft tien, wild na-jagen,
 Godes Tien Geboden regt,
 In Sodoma, 't is te beklagen,
 En wasser geen tien opregt,
 Tien-duyzend Pond, vind men beschreven
 Is ons Schuld,
 Bid Godt dat hy 't wil vergeven,
 Met geduld.

11. Slaat de Klok elf wild vaten,
 d'Elf Sterren, Iosephs vroed;
 d'Elf Iongers, Christi verlaten:

Daar na verscheynd hy dezelve zoet
 Den Huys-vader ging t'elf uuren:
 Metter daad.
 Arbeyders in den Wijnberg huuren,
 Alwaar 't laat.
 12. Twaalf heeft de Klok voorwaare,
 Twaalf Zoonen hadd' Iacob goed:
 Doen Christus was twaalf Iaare,
 Zat hy by de Leeraars vroed:
 Neemt ter herten, wild ontslapen:
 't Wonder groot,
 Doen d'Heer twaalf Korven liet oprapen
 Brokken Brood.
 Oorlof Vrienden al te zame
 Oud en long wie dat gy zijt:
 Onderzoekt de Schrift bekwame
 Na elk eene slag met vlijt:
 Gy zult het bevinden even
 Als 't Lied zeyd:
 Want 't is den Weg die na 't leven
 Ons all' leyd.

Vaard wel.

1. Daar en is maar eenen Godt zeer wijs,
2. Twee Menschen eerst in 't Paradijs,
3. Drie eeuwige Persoonen waar,
4. Maar ook vier Euangelisten klaar.
5. Vijf Boeken beschrijft ons Moses,
6. Zes Dagen zult gy werken, zes
7. d'Zevensten-dag rust Godt wild merke,
8. Agt Zielen spaard hy in de Arke,
9. d'Negen-stond viel Christus zwaar,
10. Tien Geboden beschreef Godt klaar,
11. Elf Sterren zag Ioseph vroed,
12. Twaalf Zoonen had Jacob goed.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Beklag-Lied van een Visser die zijn Vrijster gestorven is, terwyl hy op Zee was.

Stem: *Witte Zwaan die van te vooren.*

Longe Knaapjens, ende Magen
 Hoord mijn klagten al,
 Wat ik u zal gaan gewagen
 Van mijn ongeval
 Het welk my is overkomen,

Binnen korten tijd,
 Want de dood heeft weg genomen
 Mijn Lief zeer zubijt.

Ik een Visser jong van laaren,
 Meenden metter daat,
 Haast met mijn Liefste te paaren
 In den Egten-staat:
 Maar nu heeft de dood zeer wreede,
 Belet dezen Dag,
 't Welk my geeft steeds nieuwe rede,
 Om te treuren, ach!

Wat hebben wy menig Nagten,
 Mijn Lief delicaat,
 Die wy t'zamen overbragten
 Met veel zoete praat,
 Gezeten al by malkander,
 O mijn lieve Bruyd,
 Dat d'een dagt, dat wou de ander,
 Daar viel noyt dispuyt.

Doen ik lestmaal van haar scheyde,
 Hadd' wy menig praat,
 En zoet verhaal tusschen beyde
 Van den Egten-staat:
 Ik heb de Reys aangenomen
 Om t'Vissen met spoed,
 Op de Noord-zee zonder schroomen,
 Met een blyde moed.

Maar doen ben ik t'huys gekomen,
 Van de Reys minjoot,
 Zo heb ik terstond vernomen,
 Dat mijn Lief was dood,
 Ik verschrikte zeer met eene
 Van dees droeve Maar,
 Mijn jonk Hert woude steeds weene,
 Want het viel mijn zwaar.

Had ik by u mogen wezen,
 In u laatste smert,
 Dan zoud' zo treurig niet wezen
 Mijn bedroefde Hert:
 Maar dit en mogt niet gebeuren,
 O mijn Lief getrouw!
 Ziet, daarom moet ik nu treuren,

En klagen van rouw.

O Dood had gy tot de Mensche
Dog heenen gegaan,
Die steeds om haaren dood wensche,
Gy had wel gedaan,
Maar gy en wild niet verschoone,
Iong en sterk, nog t'Rijk,
Ziet, daarom moet ik my toone
Zeer bedroefdelijk.

Adieu nu mijn Lief verheven,
Waarde Bruyd certeen,
Adieu tot in 't ander leven,
Want gy zijt gescheen
Uyt dees Wereld, mijn Beminde,
In 's Hemels-jolijt,
Daar ik u nog hoop te vinde,
Met vreugde altijd.

O Heer wild my weder geven
Dog een goed portuur,
Daar ik voortaan by mag leven,
Met reyne liefde puur,
Een eerbaare Vrouw ydoone,
Vriend'lijk en opregt,
't Welk is een regte Huys-kroone,
Zo de Schrift ons zegt.

Oorlof Vrienden allegaare,
Wie dat gy ook zijt,
Ionkmans en Dogters eerbaare,
In uw' jongen tijd,
Wild dog reyne liefde dragen
Met vredee verbreyd
Want 't is te laat te beklagen
Als de dood u scheid.

Vaard wel.

*De Dood die wil gewis
Geen Mensche hier verschoone,
Hoe jong of sterk hy is,
Of edel van persoone,
't Welk ik in korten tijd
Met droefheyd heb bezogt:
Want hy mijn Lief zeer subijt
Heeft in het Graf gebrog.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Beklag-Lied, van een Jonge Dogter, die haar Vryer gebleven was.

Stem: *Witte Zwanen die van te vooren.*

Aanhoord Maagden mijn Gespele,
Na mijn klagten zaan,
Een droevig Lied moet ik u kwele,
Ende treurig gaan,
Want ik heb oorzaak van klage
In dees groote nood:
Want mijn Lief die is verslage
Van de Baaren groot.

Een Visser eerbaar en goedig,
Verzogt menigmaal.
En smeekte my zeer ootmoedig
Met veel zoet verhaal,
Om met my zo altijd te praten
In eer en deugd,
't Welk ik hem heb toe gelaten:
Want het was mijn vreugd

Daar na is 't zo ver gekomen,
Hy bood my zijn Trouw;
Ik heb 't willig aan genomen
Te werden zijn Vrouw:
Hy toond' my liefd' boven maten,
Dees Ionkman minjoot,
En zwoert my niet te verlaten,
Tot ons scheyd de Dood.

Doen hy laastmaal zoud' uytvaaren,
En van my zoud' scheen,
Om t'Vissen op de Zee-baaren,
Hadd' wy meenig reen,
En zoet verhaal tusschen beyde:
Van ons liefde zaan,
Maar het word tijd om scheyde,
Want hy moest t'Zeyl gaan.

Adieu nu mijn Lief verheven,
Heeft hy vaak gezeyd,
Godt wil u sparen in 't leven,
Met gezondigheyd:
Hy kuste mijn roode Wange,
Uyt liefd' zonderling,
Maar het viel mijn hert zo bange
Doen hy van my ging.

Droeve Dagen, ende Nagten,
Had ik al den tijd,
Dat ik mijn Bruyd' gom ging wagten,
Uyt der Zee met vlijt:
Maar ik heb zeer haast vernomen
Deze droeve Maar,
Dat mijn Lief niet weer zoud komen,
Och! viel my zo zwaar.

Doen ben ik na Huys gegange
 Ende weende zeer:
 Want mijn Hert was mijn zo bange
 In mijn Lighaam teer;
 Ziet, ik had reden om treuren,
 Om mijn Lief getrouw:
 Want my en mogt niet gebeuren
 Te werden zijn Vrouw.

Och mijn Lief, mijn uytverkoren
 Waarde deel certeen,
 Gy en kond my nu niet hooren,
 Hoe zeer dat ik ween
 Want uw Lighaam word gegeeten
 Van de Vissen wreed;
 En ik zit hier nat bekreeten
 Met veel tranen heet.

Adieu nu mijn Lief verheven
 Bruydegom certeyn,
 Adieu tot in 't ander leven,
 In dees Hemels-pleyn,
 Adieu nu mijn uytverkooren,
 Waarde Lief getrouw,
 De Zee heeft u gaan versmooren,
 En ik blijf in rouw.

Oorlof Maagden allegaare,
 Speelnootjes eerbaar,
 De Heer wil u in 't leven spaare,
 Met u Lief voorwaar,
 'k Wensch dat u niet mag gebeuren
 Als mijn is geschied,
 Want die heymelijk moet treuren,
 Leeft in zwaar verdriet.

Vaard wel.

*Wat heeft een Maget zoet,
 Die een Visser komt te minne,
 Verdriet in haar gemoet,
 En zwarigheyd van binne.
 Als zy de Wind met kragt,
 Hoord in de Boomen razen
 Strak heeftz' in haar gedagt,
 Dit doet de Zee opblazen.
 Zo dat mijn Lief eerbaar
 Nu leeft in zwaar verdriet,
 Ja werd van Storm en Baar:
 Ligt'lijk verdompelt ziet.
 Gelijk ik, Jonge Maagt
 Met droefheyd heb vezogt,
 Het welk mijn Hert beklaagt
 Hoewel 't niet helpen mogt.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Nieuw-Iaars-Gezang.***Stem: Om een die ik &c.***

‘t Is nu weer Jaar-getijd,
 Dat op der Aarden,
 Kwam een Engel met vlijt
 Ende verklaarden,
 De Herders datter was gebooren
 Tot Bethlehem in een Stal,
 Ons Zaligmaaker al,
 Looft hem met bly geschal:
 Gy uytverkooren.
 Zo haast de Engel weg was
 Zijn daar verscheene,
 Veel Duyzend Eng’len ras
 Zongen met eene;
 Eere zy Godt zeer hoog van waarde
 Een welbehagen zoet,
 By alle Menschen goed,
 Zongen zy metter spoed,
 Vreede op Aarden.

Als de Herders dit verstaan
 Hadden, met rede,
 Zijn zy terstond gegaan
 Al na de Stede,
 Die haar den Engel had gewezen
 Een Sterre die stond daar,
 Regt boven ‘t Huys voorwaar,
 Daar lag dit Kind eerbaar
 In d’Stal misprezen.

De drie Koningen wijs
 Zagen zijn Sterre;
 Dus gingen zy propys,
 Al was het verre,
 Om dees nieuwen Koning te zoeken
 Binnen Ierusalem,
 Daar zeyden men tot hem,
 Dat ‘t was tot Bethlehem,
 Na d’Propheetes Boeken.

Doen vonden zy ‘t Kind daar,
 In d’Stal, beneden,
 Zy hebben ‘t ook voorwaar,
 Haast aangebeden,
 En zy hebben ‘t Geschenk gegeven;
 Wierook, Mirrhe, en Goud,
 Op dat men de Wet houd,
 Als ‘t Kind agt Dagen was oud,
 Besnijd men ‘t even.

Men heet het Kind Iesus
 Na d’Schrifts oorbooren;
 Want den Engel aldus,
 Zeyd’ lang te voeren,
 Want Iesus is Zaligmaaker even,

Want hy ons zalig maakt,
En van Zonden ontschaakt
En schenkt ons ongelaakt,
Het eeuwig leven.

Wat heeft dezen Held goed,
Al moeten lijden,
Want hy dus jong zijn Bloed,
Stort in 't Besnijden,
Daar na wild' hem Herodes doode,
Godt waarschouwt Ioseph vroet,
Dat hy met dat Kind zoet,
En zijne Moeder goet,
Is weg gevloede.

Wat leed hy al verdriet
Stadig op Aarden,
Al van de Ioden ziet,
Dien Held van waarden,
Hy werd gehoond, en lijd ter smaden,
Sloegen hem metter vuyst,
Ten laatsten nog Gekruyst,
Om onze Zonden juyst,
En vuyl Misdaden.

Wild u met dit Nieuw-Jaar
Al t'zaam verblijden,
Treed in 't Nieuwe voorwaar,
Steld 't Oud ter zijden,

En zingt al t'zaan met d'Engelen schaar,
 Eere zy Godt zeer goed
 Die ons schenkt zijn Zoon zoet,
 Die ons zond' op hem loed,
 In 't Nieuwe-Jaar.

't Is nu weer Jaar-getijd,
 Dat Iesus werd gebooren,
 Daarom zingt t'zaam verblijd,
 En laat u stemme hooren.

't Is nu weer Jaar-getijd,
 Dat hy werde Besneden,
 Dat hy ons van Zond' vrijd,
 En schenkt ons 's levens Vreedden.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Bruylofts-Gezang, ofte t'Zamenspraak, tussen den Bruydegom ende de Speel-meysjens, op het overgeven van de Bruyd.

Stem: ô Paris wreed,

Speel-meysjes bly,
 Hoe zijt gy aldus stille,
 Die nu niet zeer en fluyt;
 Waarom zoud gy
 Ook niet eens zingen wille,
 Ter eeren van de Bruyd?
 Dit maakt dispuyt,
 By al dees Jonge Knapen;
 is uwe vreugde geheel uyt
 Mijn dunkt gy zoud wel slapen.

Speelm. Bruydegom eerbaar
 Dat wy zijn stil in vreedde,
 En belligt u dat niet,
 Dees gantsche schaar;
 Die is vol vrolijkhedde,
 Wy luyst'ren na haar Lied;
 Het slapen ziet
 Deerd ons niet, verstaat ditte,
 Nog ook eenig droefheyd iet,
 Hoewel wy stille zitte.

Bruydegom. Peynst gy dan nu
 Om u Liefste geprezen,
 Zet dat nu u, zin uyt,
 Wild met dees Jong'luyt
 Voortaan dog vrolijk wezen,
 Of is de Liefd' gantsch uyt
 Met deze Bruyd,
 Zo laat my by haar kome.
 Hier en zal vallen geen dispuyt,
 En wild daar voor niet schroomde.

Speelm. Neen Bruyd'gom fier

En wild daar van niet praten,
Het vryen doet ons niet,
Onze Bruyd hier,
Wy zo niet en verlaten,
Dit zo ligt niet geschiet,
Zingt eerst een Lied,
Met u Speelmakkers aerdig,
Want gy krijgt u lieve Bruyd, ziet
Aan u zeyd' niet zo vaerdig.

Bruydeg. Speelmeysjes eerbaar
Wat verscheelt ook ditte,
Dat gy nu spreekt certeen,
Dat ik voorwaar
By mijn Lief niet zou zitte,
't Is immers mijn Bruyd reen,
Ik heb met gebeen

Haar wel eer moeten smeeken,
 Godt lof, dien tijd dien is verleen,
 'k Wil daar van nu niet spreken.

Speelm. U Bruyd royaal
 Die zult gy wel haast krygen,
 Bruydegom delicaat,
 Maar wild zulk verhaal
 Vry nog wat stille zwygen,
 Het is nog niet zo laat
 Gy zoud' metter daad
 Terstond wel met ons jokke,
 Dat wy van ons lieve Speelmaat
 Zo haast de hand aftrokke.

Bruydeg. Al zulke praat
 En kan my niet vermaaken,
 Gy paayt my daar mee niet,
 'k Zal metter daad
 Eens zien of 'k kan maaken,
 Dat mijn wille geschied
 Zo haast dit Lied
 Maar zal gezongen wezen,
 Zo ga ik mijn voegen met vliet,
 Al by mijn Bruyd geprezen.

Speelm. Bruydegom eerbaar
 Wild zo haastig niet wezen,
 Hoord dog een woord of twee,
 Mijn dunkt voorwaar,
 Gy zijt al op gerezen
 Om hier te komen mee,
 Maakt geen onvree
 Hoord Bruydegom verheven:
 Beloof ons eenen eysch ter stee,
 Wy zullenz' u strak geven/

Bruydeg. U eysch voorwaar.
 Zou ligt zo veel wel wezen,
 Die 'k niet betalen kan.

Speelm. Neen Bruyd'gom eerbaar
 En wild daar voor niet vreezen,
 Ziet ons daar voor niet an.

Bruydeg. Wat wild gy dan
 Dat ik zoude geven?

Zy doen een eysch.
 Zo gy van ons dees eysch neemt an
 Ontfangt u Bruyd verheven.

Zy geven de Bruyd over.

Daar is u Lief
 U waarde Bruyd verkooren,
 En Wel beminde Vrouw,
 Tot een gerief,
 Is zy voor u gebooren
 Op dat gy met haar zouw,
 Door Liefd' en Trouw
 Te zaam in Vreede leven,
 Ik wensch dat u den Heer nouw,
 Wil zijnen zegen geven.

Vaard wel.

Speelm. Geluk en vrede goed,
Wensch ik u Bruyd'gom verheven,
Met dees u lieve Bruyd zoet,
En dat gy t'zaam meugt leven,
    In den Egten-staat certeyn,
Gelijk Tobias goedig,
Met zijn Vrouw Zara reyn
Met regte liefde goedig;
    En dat Godt binnen 't Jaar,
U een Spruytje wil geven,
Een Zoon, of Dogter klaar,
Gezond en fris in 't leven.

Bruydegom.

En ik wensch u voorwaar,
Speel-meysjes alle beyde,
Dat men eer lang, hier naar,
Een yder ziet geleyde.
    Van zijn Bruydegom goed,
Om ook in d'Egt te treden,
En dat gy in voorspoed
Meugt leven lang in vreden.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Bruydegom-Lied, wanneer hy zijn Bruyd ontfangen heeft, en past zeer wel op 't voorgaande.

Stemme: *Schoonste Nymphje. &c.*

Ik dank Godt den Vader wijs,
 Zeer propijs,
 Dat hy my ook heeft gegeven,
 Mijn Egte-deel, en Portuur,
 Daar ik dees Uur,
 Met reyne liefd' by hoop te leven.
 Wat heb ik menig Nagt
 Met mijn Lief uyt reyne Minne,
 Met gesmeek en gevley
 Eer zy zey,
 Dat ik haar liefde zoud' winne.
 Ik heb als Labans Knecht goed,
 Jacob vroed,
 Dees mijn Bruyd verscheyde Jaare
 Uyt liefd' gediend, en bemind?
 Wel gezind,
 Om met haar te mogen paare.
 Godt lof dien tijd die is volbragt
 Die 'k verwacht,
 'k Heb langen tijd met verdriete,
 Dat ik deze Jonge Spruyt,
 Tot mijn Bruyd
 En Vrouwe zal mogen geniete,
 Heere geeft deze Dag
 Wezen mag,
 Tot Zaligheyd van ons beyde,
 Schenkt uwen Zegen goed,
 In overvloed.
 En wild ons voort in liefd' uytbreyde.
 ô Heer, geeft dat dees mijn Bruyd
 Eene Spruyt,
 Van Zara'as Dogter mag wezen,
 Eerbaar, vriendelijk, wijs en vroed,
 Stil en zoet,
 Als een deugdzaam Vrouw geprezen.
 Wild my geven meer en meer,
 Wijsheyd Heer
 Op dat ik wel mag regeeren,
 Mijn Huys, en Huysvrouwe goed
 Vriend'lijk en zoet,
 Als een eerbaare Man met eeren.
 Geeft dat wy mogen bekwaam
 Leven t'zaam,
 Als Jacob, en Rachel vroedig:
 En als Tobias certeyn.
 Met Zara reyn,
 In opregte Liefde goedig.
 Oorlof Vrienden minst en meest
 Hier ter Feest,

'k Wensch dat u Godt wil geleyde
Met zijn Zegen zonder druk
Voor 't geluk,
Dat gy wenschte aan ons beyde.

Vaard wel.

*Ik dank de goede Godt,
Dat hy my heeft gegeven
Mijn deel, en Egte-lot
Daar ik by hoop te leven.*

*Met reyne Liefde goed,
Als twee al-eens gezinde,
Gelijk Tobias vroed,
Met Zara zijn Beminde.*

*Leefden in d'Egten-staat,
Want ik verscheyde Jaaren,
Dees mijn Bruyd delicaat,
Gemind heb om te paaren.*

*Godt lof, dat is volbragt,
't Geene ik met verdriete,
Heb langen teyd verwagt,
Dat ik nu zal geniete.*

*Mijn Bruyd en waarde Vrouw,
Mijn Lief en Wel-beminde;
De Heer die wil ons nou,
Met regte liefd' verbinde.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Een Bruylofts-Gezang.

Stem: *Het was een fray rijk Borgers, &c.*

Het Houw'lijk is een goede zaak,
 Ingesteld van de Heere,
 Op Aarden een Hemels vermaak,
 Zo ons de Schrift gaat leere:
 Want die twee waard voor dezen,
 Zult op Aarde geprezen,
 Man en Vrouw, Leven als nouw,
 Als een door Liefd' en trouw.

Godt heeft den eersten Mensch gemaakt,
 In 't Paradijs verheven,
 Dus en is het geen kleyne zaak:
 Die wy vinden beschreven:
 Want Godt den Heer van waarde,
 Maakt uyt den klomp van Aarde,
 Den Man getrouw, Daar na de Vrouw,
 Van dees Mans Ribbe nouw.

Hierom Vrienden en twijffeld niet,
 Of d'Egt behaagt den Heere,
 Want Christus door zijn Wond'ren, ziet
 Heeft die willen vereeren,
 Doen hy ter Bruylofts-Feeste
 Genood was, toond' hy d'eerste
 Wonderen zijn, Tot Cana fijn,
 Maakt van Water Wijn.

Hierom Bruydegom en Bruyd eerbaar,
 Met Godt wild d'Egt beginne,
 Gelijk Abraham en Zara klaar,
 Wild malkander beminne,
 En gelijk Isaac vroedig,
 Met zijn Rebecca goedig,
 En Tobias certeyn, Met Zara reyn,
 Leven in 't Aerdsche pleyn.

Bruydegom N: N: eerbaar,
 Wild zo met uw Vrouw leven,
 Gelijk als dees Voor-vaders daar
 In d'Ouden tijd beneven,

Minne sou N: N....

Geeft haar eere mits dezen,
Niet straf wild zijn, In nood en pijn,
Maar wild haar helpen fijn.

En gy Bruyd N: N: goed,
Wild N: N: behagen,
Als een eerbaare Vrouwe zoet,
Zeer stil en nedrig dragen,
Want Adam was eerst in wezen,
Daar na maakt Godt geprezen,
Eva de Vrouw, Op dat zy zouw,
Den Adam helpen nouw.

Als gy nu Bruydegom certeyn,
Met u Bruyd zo wild leven,
Dan zal Godt u in 't Aardsche pleyn,
Altijd zijn zegen geven,
En uwe Vrouw zeer klaare,
Alhier maaken vrugtbaare,
Veel Kinders schoon, Zal u Persoon
Zien, ja een volle Kroon.

Bruydegom en eerbaare Bruyd,
'k Wensch dat men binnen 't Iaare
Van u mag zien een Ionge Spruyt,
Een Zoon, of Dogter klaare,
Speelnootjens alle beyde,
'k Wensch dat men ziet geleyde
Yder een voorwaar, Nog binnen 't Iaar
Van zijn Bruyd'gom eerbaar.

Vaard wel.

*Wat isser meerder vreugd, Op Aard hier beneven
Als dat de Jonge Jeugd, Haar Bruylofts-dag beleven.*

*Een Dag, een blyden Dag, Daar 'er zo veel om wenschen,
't Welk men bespeuren mag, Byna aan alle Menschen.*

*Het is een Dag voorwaar, Waarom Jacob verheven
Diende wel Zeven Jaar, Om dees Dag te beleven;*

*Een Dag die Isaacs rouw, Van Moeder deed vergange
Wanneer hy tot zijn Vrouw, Rebecca heeft ontfange.*

*Dees Dag, ô zoete Paar! Ziet men nu ook beleven
Dankt dan den Heer voorwaar, Die u bey heeft gegeven.*

*Dees blyden Dag zeer zoet, 'k Wensch u de Heer t'zamen
Verbind in d'Egt zeer goed, Met liefd' en trouwe Amen.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Bruylofts-Gezang.***Stem: De reyne Liefde vierig.***

Wat al Wonderheden,
 Schiep den Schepper wijs,
 In het Hof van Eden,
 Of in het Paradijs,
 Van Kruyden en Bloome,
 En al 't Gedierte op 't zelve pas,
 Vissen in de Stroome,
 En het Vee in 't Klaver-gras.
     Nog meer Wonderheden,
 Ziet men nog hier naar,
 Yder die met vreedden,
 Heeft zijn Weder-paar;
 Den Schepper van waarde
 Maakt d'Mensch na zijn Beeld certeen
 Uyt den Klomp der Aarden,
 Maar ziet hy was nog alleen.
     Doen dagt Godt verheven,
 't Is niet goed voorwaar,
 Dat den Mensch zoud leven
 Zonder Weder-paar:
 Daarom liet hy komen
 Adam in den slaap met een,
 Doen heeft Godt genomen
 Een van zijn Ribben gemeen.
     Doen maakte Godt even,
 Van dees Ribb' een Vrouw,
 Om met haar te leven,
 In liefde getrouw,
 Nog sprak Godt ter eeren
 Zijt vrugtbaarlijk geagt,
 Ende wild vermeeren
 Van nu aan 't Menschlijk Geslagt.
     Dus heeft Godt verheven,
 't Eerste Paar gepaard,
 Om t'zamen te leven,
 Met liefd' onbezwaard,

Dus zo komt hy schenken
 Yder Mensch zijn Weder-paar,
 Dus wild hem gedenken,
 En leefd in liefd' met malkaar.

Nog vind men beschreven,
 Dat Christus behaagd,
 d'Egten-staat verheven,
 Zo de Schrift gewaagd,
 Wanneer hy genood was,
 Tot Cana in Galileën fijn
 Toonde zijn Wonder ras,
 En maakte van Water Wijn.

Hierom Bruyd'gom ydoone,
 In Godt aanvaard den Egt,
 Met uwe Bruyd schoone,
 Als Iacob opregt,
 Die diende Zeven Iaare,
 Om zijn lieve Rachel fijn,
 Zijn arrebeyd viel niet zwaare,
 Het scheen hem maar Dagen te zijn.

Wild zo uw Vrouw beminne,
 Als dees Iacob vroed,
 Met verstand en zinne:
 En met liefde zoet,
 Geeft uw' Vrouw haar eere,
 Denkt dat 't zwakke Vaten zijn,
 Dan zal Godt den Heere,
 U altijd behulpig zijn.

En gy Vrouw Bruyd teere,
 't Is uyt liefd' geschied,
 Doen Zara, een Heere,
 Haar Man Abram hiet,
 Wild zo uw Man beminne,
 En gelijk Rebecca zoet,
 Die dekte met zinne
 Haer aanschijn voor Isaac vroed.

Wild zo u Man behagen,
 Als dees Vrouwen eerbaar,
 En zeer nedrig dragen,
 U Huys nemen waar,

En wilt ook niet rame,
 Over uw Man heerschappy,
 't Zoud u niet betame,
 Maar zijt stil, zagtmoedig bly.

Ik wens gy te zame,
 Als Tobias vroed,
 En Zara bekwame,
 Vald den Heer te voet,
 Eer dat zy bekende
 Malkanderen in 't Egte-bed,
 Zo gingen zy zende
 Tot Godt een vyerig Gebed.

'k Wensch u Bruyd'gom ydoone,
 Dat gy na Godts Woord,
 Leeft met uw Bruyd schoone,
 Zo hebt gy gehoord,
 Dan zal Godt zeer vyerig,
 Uw Wif in dit Aardsche zayzoen,
 Vrugtbaar maken cierig,
 Als een Ionge Wijn-stok groen.

Uwe Kinders schoone,
 Zullen staan verblijd,
 In eene volle Kroone,
 Aan den Dis met vlijt,
 Zo zal Godt den Heere,
 U uytbreyden veer' en wijd,
 Uw Geslagt vermeere,
 Zo gy hem gehoorzaam zijt.

Ionge luyden t'zame,
 Die hier zijn ter Feest,
 In vriendschap bekwame,
 En vrolijk van Geest,
 Die zoeken te paaren,
 Bid Godt om een goed portuur,
 Gy zult wel vergaaren,
 En leefd voorts in liefde puur.

Oorlof al te zame,
 Die hier zijn by een,
 Bruyd'gom en Bruyd, met name,
 Vrienden in 't gemeen,

Wild my dog verschoone
 En steld de fout aan eene zy,
 Wild u nu hier toone
 Voortaan fris, vrolijk en bly.

Vaard wel.

*'k Wensch dit Jonge Paar, Geluk en Zalighede,
 En dat zy met malkaar, Mogen leven in vreedde,
 Gelijk als Jacob vroed, Met Rachel zijn Beminde,
 En als Tobias goed, met Zara zijn gezinde,
 Dan zal in overvloed, Haar ook den Heer der Heeren
 Schenken zijn Zegen goed, En haar Geslagt vermeerren.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Een Bruylofts-Gezang, tot vermaak van de Speelnootjes.

Voys: Door den Dale kwam ik &c.

Bruydegom ende Bruyd eerbaar,
 Bruydegom ende Bruyd eerbaar,
 Ik wensch u veel geluk al met malkaar,
 Ik wensch u veel geluk al met malkaar,
 En dat gy mogt leven beyde te gaar,
 En dat gy, &c.
 In gerustheyd en stilligheyd voorwaar,
 In gerustheyd, &c.
 Ik wensch den Bruydegom nog eens geluk,
 Ik wensch, &c.
 Want hy gescheyden is uyt liefdens-druk,
 Want hy, &c.
 Wat heeft hy menige Nagten daar,
 Wat heeft hy, &c.
 Gezeten met dees zoete Bruyd eerbaar,
 Gezeten met dees, &c.
 Die koude Wintersche Nagten lang,
 Die koude, &c.
 Die vielen onzen Bruydegom zo strang,
 Die vielen, &c.
 Maar nu zal hy voor zijn verdriet,
 Maar nu zal hy voor, &c.
 Met zijn Lief slapen in zijn armen, ziet,
 Met zijn, &c.

Wat heeft ons lieve Bruyd eerbaar,
 Wat heeft, &c.
 Niet geleden om haar Bruydegom voorwaar
 Niet geleden, &c.
 Menig Nagt geslapen maar een Uur, of twee
 Menig Nagt, &c.
 En leed met Dromen ook dikwils onvree
 En leed met, &c.
 Nog had zy dikwils zwaar verdriet,
 Nog had zy, &c.
 Wanneer haar Lief voer op de Zee met vliet,
 Wanneer haar, &c.
 Maar weest gerust onze lieve Bruyd,
 Maar weest, &c.
 Want deze droeve Dagen die zijn uyt,
 Want deze, &c.
 Nu zult gy slapen blijd' en gerust,
 Nu zult, &c.
 In uw Liefs Armen als u t'zame lust,
 In uws liefs, &c.
 'k Wensch u veel Zegens toe, ô lieve Paar,
 'k Wensch u, &c.
 En vrugbaarheyd in 't Egte-bed voorwaar,
 En vrugbaarheyd, &c.
 'k Wensch dat men van u al binnen 't laar,
 'k Wensch, &c.
 Mag zien een Zootje, of een Dogter klaar,
 Mag zien, &c.
 Dit wensch ik u Lieden ydoon,
 Dit wensch ik, &c.
 Tot datje 'er twaalf ziet in eene kroon,
 Tot dat 'er, &c.
 Speelnootjes ziet deze lieve twee,
 Speelnootjes ziet, &c.
 Wat isser vreugden en blijdschap alree,
 Wat isser, &c.
 Denkt eens wat zal der al vreugde zijn,
 Denkt eens, &c.
 Als zy zijn beyd' in haar Slaapkamer fijn,
 Als zy zijn, &c.
 Denkt het u goed en zijt niet slegt,

Denkt het, &c.
 Maar wild ook aanvaarden met u liefden Egt,
 Maar wild, &c.
     Verhoord hem dog die met gebeen,
 Verhoord, &c.
 U zoekt tot Bruyd en Vrouw, en anders geen
 U zoekt, &c.
     Verblijd hem met een zoet gelag,
 Verblijd hem, &c.
 Op dat hy haast zijn wensch verkrijgen mag,
 Op dat, &c.
     Oorlof Gezelschap minst ende meest,
 Oorlof Gezelschap, &c.
 Weest dog, al t'zaam vrolijk op deze Feest
 Weest dog, &c.

Vaard wel.

*Een yder is vol vreugt, Op deze Bruylofs-Feeste,
 Een yder is verheugt, Maar zien dog alder-meeste,
 Ons Bruydegom minjoot; Na dat hy heeft ontvangen
 Zijn lieve Bed-genoot, Waar hy had verlangen.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Mey-Lied.

Stem: *Edel Artisten koen.*

Hoe lustig en hoe groen,
 Hoe lieflijk is 't nu buyten,
 Al in dees Mey zayzoen
 Nu al de Jonge Spruyten,
 Van Kruyd van Gras van Bloeme,
 Zeer lieflijk met jolijt,
 Om strijd haar Schepper roeme,
 In dees zoete Mey-tijd.
     Al 't Veld is nu minjoot,
 Als een groen Tapijt schoone,
 Dat onlangs scheen als dood,
 Is nu genen Gras ydoone,
 De Akkers met de Vooren,
 Die ziet men staan met vlijt
 Zeer groen van vrugt haar Kooren,
 In dees zoete Mey tijd.

De Boomen hoog en groot,
 Die onlangs van te vooren,
 Nog scheenen geheel dood,
 Staan nu als nieuw gebooren,
 De Bladers met de Knoppen,
 Die staan nu ver en wijd
 Vercierd tot in de toppen,
 In dees zoete Mey-tijd.

De Vogelkens rondzom,
 Nu weer met held're keelen,
 Die onlangs scheenen stom,
 De lof haars Scheppers kweelen,
 Den Leeuwrik klimt na boven,
 En zingt met vreugd verblijd,
 Om den Heere te loven,
 In dees zoete Mey-tijd.

Elk Schepzel na zijn aard,
 Hoord ed'le Creatuure,
 Des Scheppers lof verklaard,
 Komt leerd van de Natuure
 Komt Mensch, komt leerd slaan gade
 Van de Dieren met vlijt,
 De Mey-tijd der genade,
 In dees zoete Mey-tijd.

De Zon aan 't Firmament
 Nu hoog is gerezen
 En haar kragt neder zeyd
 Strak ziet men ander wezen
 Aan Boomen, Kruiden, Dieren,
 Elk toond hem zeer verblijd,
 Ia zelfs de kleyne Mieren,
 In dees zoete Mey-tijd.

Het kragtig Zonne-licht,
 't Welk breekt de harde Steenen,
 'k Meen Godts vriendlijk gezigt,
 Heeft u lange bescheenen,
 Nog staat gy als te vooren
 Als door den Vorst zubijt
 Verkoud, en gantsch bevrooren
 In dees zoete Mey-tijd.

Gy blijft van vreugt zo bloot,
 Als waar gy dood gebleven
 Zo eenig zap minjoot.
 Is in u Stam gebleven,

Zo begind vrugt te dragen
 Ter eeren Godts met vlijt,
 In dees zo vrug'baar Dagen
 En zoete Meyens-tijd.

Rijst uyt den Zonden-stof,
 Als wel geplante Boomen,
 Wast op tot Godes lof,
 Nu zijn Genade stroomen,
 U wortel zo beproevet
 Als jonge Planten zijt:
 Poogt dat gy in deugd groeyet,
 In dees zoete Mey tijd.

Laat Heer u Hemels vogt,
 Af-druppelen zonder falen,
 Op ons Hert door de logt
 Met u aanschijns Zon-stralen
 Zo zullen wy ontluynken,
 In vreugden zeer verblijd,
 Als Roozen op haar struyken
 In dees zoete Mey-tijd.

Oorlof Prinsse minjoot
 Dankt Godt den Heer verheven
 Voor zijne goedheyd groot,
 Die ons weer heeft gegeven
 Den Mey-tijd na behagen,
 Waar door hem elk verblijd,
 Over dees Zomers-dagen,
 En zoete Meyens-tijd.

*Een yder is verblijd, Een yder schept behagen
 In deze vrugtbaare tijd, En zoete Meye-dagen*

*Den Land-man op het Land, Verheugt hem in dees Dagen,
 Den Visser zeer failjant, Die heeft daar in behagen.*

*En menig Jonkman koen Gaat ook met zijn Beminde,
 Nu buyten in het Groen Om zoet vermaak te vinde.*

*Ja wat een vreemde zaak, De Beesten in de Weyde,
 Die weeten met vermaak Dees tijd te onderscheyde.*

*De Vogelkens, hoe kleyn Nu weer met held're keele
 Den lof haars Scheppers reyn, Zeer zoet van vreugde kweele*

*De Vissen in de Zee Zijn dit geen vreemde dingen,
 Ziet men van vreugde mee Dikwils uyt 't Water springen.*

*Elk Schepzel zeer verblijd Ziet men zijn Schepper pryzen
 ô Mens wild in dees tijd Den Heer ook dank bewijzen.*

*Voor zijn goedheyd zeer wijd: Want hy na ons behagen,
 Ons schenkt dees Zomer-tijd En zoete Meye-dagen.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Een Nieuw Lied, van de Winterdaagze Vis-vaard.

Stem: Van den 6 Psalm.

Aanhoord dog allegaare,
Al die ter Zee gaan vaare
Al om den Visch te zoeken,
Met Netten, en met Hoeken,
Zo als het wezen mag.

Als Godt Wind laat kome,
Zo gaan wy t'Zeyl zeer vroomme
Met onze Stierman dan;
Op Godt staat ons betrouwen
Op hem alleen wy bouwen
Hy is 't die 't geven kan.

Als wy vaaren te kerven,
Moeten wy om ons Aas zwerven,
Als wy benoorden 't Zand
Komen zonder verdrieten,
Om ons Aas te genieten,
Schieten wy Haring-wand.

Een Uur vijf zes, wild slapen
Den Stuurman roept ons Knapen,
Dan gaan wy eens bezien,
Het Wand zonder lang drale
Maar zo de Vangst gaat fale,
Late 't tot den Dag betien.

's Morgens zo wy niet vange
Zo nemen wy ons gange,
Wat verder om de Noord;
Om ons Aas daar te zoeken
Zo gaan wy ons verkloeken
En Godt die helpt ons voort.

Maar zo haast als wy vange
Haring zonder verlange,
Doet Ionk en Oud zijn vlijt
Om ras den Beug te schieten,
En om Vis te genieten
Elk een hem deftig kwijt.

's Morgens wanneer de rode
Zon, zend zijn snelle bode,
Spreekt ons Stuurman verblijd.
In Godes naam komt boven
Zonder lang te vertoven:
Doet yder een zijn vlijt.

Als wy dan eene goede
Vangst krijgen wild bevroede
Wy zijn al t'zaam verblijd,
En danken Godt den Heere,
Zijn lof ziet men vermeere,
Voor zijn groote goedheyd.

De Teug in 't Schip gekregen
Dit diend ook niet verzwegen
Dan eet men strak de Zoo,

Het werk is aan een zijde
Wy gaan dus weer bereyde
Tot onze Neering vroom.

Dus is de Kervers Neering
 Vrienden tot een vereering
 Word dit u voor gesteld,
 Ter eeren Ionk en Oude:
 Die oyt de Noord-zee boude,
 Is dit u hier verteld.

Hooret dog nu eens Schaare
 Die op de Noord-zee vaare:
 Met Prikken tot haar Aas,
 Die moeten veel Vars-water,
 Pompen in haare Vaten:
 Eer men zeyld uyt de Maas.

Eer dat wy nu nog kome,
 Buyten onze Maas-stroome,
 Zo komt ons Neering an;
 Want men moet strak de prikke
 In de Baks gaan beschikke
 Al met Vars-water dan.

Is de Zee stil in vreden,
 Zo stellen wy met reden,
 Om aan het polssen zagt:
 Hoe zeer dat wy ons poogen
 Wy zien dikmaals voor oogen
 Dat ze de Dood versmagt.

Vars-water alle dagen
 Moet men op dit Goed dragen
 Nog sterft het zeer subijt,
 Is 't niet om te verdriete
 Dat men niet kan geniete,
 Als men dog doet zijn vlijt?

Maar zo haast als wy kome
 Aan 't Zand al zonder schrome
 Zo gaan wy metter spoed;
 Den Beug azen, en schieten
 Om den Vis te genieten
 Elk met een frissche moed.

's Morgens als den alwaarden
 Zonne, zijn rassche Paarden
 Al voor hem heene zend
 En dat den Dag zijn straale
 Verligten al-te-maale,
 Is 't ons Stier-man bekend.

't Anker word op-gewonne
 En 't halen strak begonne
 Vangen wy veel Vis dan,
 Zo gaan wy ons verblijden
 En stellen druk ter zijden
 Elk vald 'er deftig an.

En als den Wind loopt tegen,
 Wy staan niet lang verlegen
 Men Zeyld na 't ander end,
 Maar als de Wind opzwellt
 En zig de Zee ontstellet
 't Anker word weer ge-ent.

Men wagt den Dag van Morgen,
 Maar zo tot onzer zorgen

Den Wind nog harder blaast
Dan hoord men yder praten,
Van 't Wand, dat men gelaten,
Heeft in de Zee verbaast.

    Zo 't hard begint te Storme
Dan zijn wy Aardsche-worme
Heel moed'loos en vertzaagt,
Men hoord dan weynig rede
Van 't Wand, als wel voorlede
Van Vis word niet gewaagt.

Elk spreekt met schrik en beven,
 Behouden wy ons leven
 Men verwind wel het goed,
 Men aanroept Godt Almagtig,
 Zijn hulpe die is kragtig,
 Hy is 't die ons behoed.

Maar als den Wind gaat legge
 Dit moet ik u, nog zegge
 Wy danken Godt den Heer,
 Voor zijn goedheyd verheven,
 En gaan ons dan begeven,
 Al tot ons Nering weer.

Als de Reys loopt ten ende
 Zo gaan wy ons weer wende,
 Om 't Zuyen; na Holland,
 Tot dat wy weder komen
 Binnen onze Maas-stroomen,
 Godt lof, zeer triumphant.

Als men komt voor de Haven
 Men ziet de Kinders draven,
 Om t'brengen teyding goed,
 Aan Ouders ende Vrouwe,
 Dat men daar weer behouwe
 Gekomen is met spoed.

Die dit eerst heeft gezonge
 Het was een Vissers Jonge,
 Van Vlaarding zeer valjant
 Ter eeren Jong en Oude,
 Die oyt de Noord-zee boude,
 Bragt hy dit Lied ter hand.

Vaard wel.

*Den vroomen Visser goed,
 Die zijn teyd t'Zee moet vaaren,
 Heeft dik in zijn gemoed,
 Verdriet en groot bezwaaren.*

*Want hy door Storm; Onweer
 Dikwils raakt in benouwe,
 En and're prykels meer;
 Al vaard hy nog behouwe.*

*Hy vaard dik met verdriet
 Een Reys, ja gantsche Jaaren
 Dat hy niet en geniet,
 Is dat niet droevig vaaren?*

*Dus na een zwaar gepeys,
 Strekt t'Zeewaard zijn verlange
 Op hoope dat; dees Reys,
 Hem beter zal vergange.*

*Dus waagt den Visser goed
 Zijn leven op Zee-baaren,
 Is het zomtjids voorspoed,
 't Is meesten-tijd bezwaaren.*

*Evenwel Vissers-kind,
 Wild daarom niet verflouwen
 'k Wens dat ge nog eens vind*

's Hemels Haven, behouwen.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Nieuw Lied, ofte Zamenspraak van een Zeeman en Landman.

Voys: Ik ging op eenen Morgen.

Landman.

Welkom Visser verheven
Welkom al uytter Zee,
Zijt gy fris in 't leven
Met u Gezellen mee:
Ey, blijft dog hier een weynig staan,
Wild my dog wat verhalen
Hoe is u reys vergaan?

Visser.

Ik dank u Land-man goedig,
 Voor dees u gunst aan mijn:
 Godt lof dees Reys is spoedig
 En wel af-gelopen sijn;
 Daar ik ben Heer voor danke ziet,
 Want hem alleen de eere
 Komt, en ons Menschen niet.

Landman.

Heeft u oyt Storm of Baaren
 Dees Reys besprongen niet?
 Dat u bragt in 't bezwaaren,
 In schier in 't hoogst verdriet;
 Gelijk het wel zomtjids gebeurt,
 Dat menig laat zijn leven,
 't Geen Wijf en Kind betreurt.

Visser.

Och ja Landman verheven,
 Het is ons gebeurt wel,
 Dat de Wind kwam gedreven,
 Zo dat de Baaren fel,
 Haar verheften ten Hemelwaard
 Maar Godt den Heer der Heeren
 Heeft ons altijd bewaard.

Landman.

Hebt gy ook niet vernomen
 Eenige Rovers, ziet,
 Of Vyanden zeer onvromen,
 Gelijk het wel geschied,
 Die u zogt' met Schip, Goed en Lijf,
 Te brengen in 't benouwen,
 Tot u groot ongerijf.

Visser.

Ia de booze Vyanden,
 Hebben ons menigmaal,
 Zeer fel komen aanraden,
 Dog even principaal,
 't Is noyt gelukt, tot haarder spijt,
 Want Godt de Heere goedig
 Heeft ons gestaag bevrijd.

Landman.

Zeeman wild my verklaaren,
 Wanneer een zwaar Tempeest
 Hem verheft met de Baaren,
 Zijt gy dan niet bevreest,
 Als gy de dood voor oogen ziet,
 En niet en kund ontloopen,
 Of gy klaagt of niet.

Zeeman.

Ia men ziet wel gebeuren,
Als men heeft zwaar Onweer,
Dat 'er wel zijn die treuren,
Ende benouwt zijn zeer,
Dog even men geeft malkander moed,
En bevelen 't den Heer,
Hy is 't die ons behoed.

Landman.

Hoord kloeke Zeeman verheven
Zijn u Voor-ouders goed,
Der geen op Zee gebleven,
Of van u naaste Bloed,
Dat gy zo kloekmoedig t'Zee vaard,
Heeft zo een droeve maare,
U herte noyt bezwaard?

Zeeman.

Och ja Landman eerbaare,
Zulks is my wel geschied;
Want mijn Vrienden te gaare,
Zijn meest gestorven ziet,

Op Zee, en gebleven daar,
Zoud' ik daarom niet vaaren?
Och ja! zonder bezwaar.

Landman.

Hoe derf dy dan nog komt
Op de Zee groot en wijd,
Daar u Voor-ouders vroome
Verdompelt zijn zubijt,
En u Vrienden meest allegaar;
Voor mijn Zeeman verheven
Ik was geheel onklaar.

Zeeman.

Ik moet u ook wat vragen
Waar heeft uw Vader goed,
Ook ge-eyndigt zijn Dagen,
Dat gy dus spreekt onvroed?
Ende vervaard zijt voor de dood,
Voor my, 'k heb noyt gelezen
Dat ymand die ontvlood.

Landman.

Mijn Voor-ouders vroome
Zijn geen van alle niet,
Op 't Water om gekome,
Maar zijn gestorven, ziet,
t'Huys al op haar Bedde zaan
Daar wy haar laatste reden,
Wel mogten hooren aan.

Zeeman.

Zijn u Ouders verheven,
Op 't Bed gestorven zaan,
Hoe derf gy dan uw leven
Gerust te slapen gaan?
Vreest gy ook niet te sterven daar?
Daar dog zo menig Mensche
Op 't Bedde sterft voorwaar.

Landman.

Ik dank u Zeeman goedig,
Voor uw antwoord tot mijn;
Want ik ben geheel vroedig
Onderwezen van dijn,
Dat elk moet wezen in zijn beroep fijn
Den Landman hier te Lande.
Den Zeeman moet t'Zee zijn.

Zeeman.

Ia dat is wis en waare,
Want wil men de dood vlien,
Dat men niet t'Zee zou vaare,
Dan moest dit ook geschien,
Op alle plaatzen te Lande ziet,
Want geen plaats isser zeker

Voor d' dood waar men ook vliet.

Landman.

Vaard wel gy Zeeman goedig,
't Is tijd voor my te gaan;
Godt geeft u Reys voorspoedig,
Als gy vaard' t'Zee voortaan,
En hy wil u bewaaren altoos
Voor nood van Storm en Baare,
En voor den Vyand boos.

Zeeman.

Vaard wel Landman eerbaare
Godt geeft u goeden dag,
En hy wil u bewaare
Altijd voor droef geklag,
Hy geeft u zijnen Zegen goed,
Dat gy van 't Land veel vrugten
Verkrijgt in overvloed.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Schey-Lied ofte Zamenspraak, tussen een Visser ende een Jonge Dogter.

Stem: *Nerea schoonste van u Gebuuren, &c.*

Dogter.

Den tijd komt mijn weder gebieden,
Mijn Lief, dat ik moet van u scheen,
Gy weet ook dat het moet geschieden,
Daarom en maakt dog geen geween.

Jonkman.

Zult gy my weer zo begeven,
Mijn waarde Bruydegom getrouw,
Dat zal mijn Ionk-hert weer doen beven,
Wanneer ik mijn alleen vind nouw.

Dogter.

Ia Lief gy weet dat ik moet vaaren,
By u blijven en mag ik niet,
Daarom en wild u niet bezwaaren,
Wanneer ik van u scheyde ziet.

Jonkman.

Hoe eenzaam zal ik moeten leven,
In al dien gantschen langen tijd,
Wanneer als gy mijn gaat begeven,
Tot dat gy mijn weder verblijd.

Dogter.

Weest dog gerust mijn Wel-beminde
Dees Reys zal dog wezen niet lang,
Ik hoop u nog gezond te vinde,
Als wy t'Huyswaard nemen ons gang.

Jonkman.

Hoe zoud ik gerust kunnen leven,
Daar gy van de Zee-baaren fel,
Werd dikmaals heen en weer gedreven
Ia ligtelijk verdompelt wel.

Dogter.

Ey en wild daar dog niet van praten,
 Daar vaard zo menig Mensch t'Zee,
 Die haar leven daar niet en laten
 Hoewel 't zomtijds gebeuret mee.

Jonkman.

Wel dat dit kwame te gebeuren
 Mijn waarde Bruydegom getrouw,
 Dan moest ik al mijn Dagen treuren,
 Want niemand my vertroosten zou.

Dogter.

Ik hoop dat zulks niet zal geschieden
 Mijn Lief, wild daar van praten niet,
 Weest dog gerust als andere Lieden;
 Nu Liefste, ik moet scheyden ziet.

Jonkman.

Wel als wy dog t'zaam moeten scheyden
 Mijn Lief en alderwaardste Pand,
 De heer hoop ik zal u geleyden,
 En weer gezond brengen te Land.

Dogter.

Vaard wel mijn Lief en Wel-beminde
 Want het word tijd op deze stond,
 Ik hoop dat ik u nog zal vinde
 Als ik weer kom fris en gezond.

Jonkman.

En ik hoop als gy nu gaat vaaren,
 Op het onstuymig Meyr rebel,
 Dat u de Heer dog wil bewaaren
 Voor Stormen ende Baaren fel.

Dogter.

Vaard wel mijn Lief en Bruyd met name
 Aan wien mijn Hert lang is verpand,
 Godt wil eerlang ons vinden t'zame
 Door liefd' en trouw in d'Egten-band.

Jonkman.

Vaard wel mijn Lief, gy neemt u gange
 Om te vaaren op de Zee wijd,
 Mijn Hert zal steeds op u verlange,
 Tot dat ik u weer zie verblijd.

R. de K. 't Is Vissers-werl.

Nieuw Lied, van zommige Jonge Dogters, en hoe dat zy aan stellen om een Jonkman te bekooren.

Stemme: Het is geleden ruym.

Aanhoord gy Ionkmans die hier staan,
 Aanhoord gy Ionkmans die hier staan,
 En wild voor eerst niet verder gaan,
 Maar luysterd met verstande,
 Ik heb mijn Mond open gedaan,
 Hier is wat nieuws voor handen.

Hoe dat 'er veel al Dogters zijn,
 Hoe dat 'er, &c.

Die gaaren de Bruyd zouden zijn,
 Mogt het haar maar gebeuren,
 Hierom lijden zy groote pijn,
 En doet menige treuren.

Veel gaan der 's Avonds by de Straat,
 Veel gaan der, &c.

Ia halve Nagten dit verstaat,
 De Ionkmans zy na kijken,
 En denken terstond metter daad
 Mogt ik met u gaan strijken.

Vragen 't haar de Ionkmans dan,
 Vragen 't haar, &c.

Dat staat dees Nagt-loopers wel an,
 Om na 't Dans-school te wijken,
 Of om een Wijntje wild verstaan,
 Zullen zy niet bezwijken.

Doen de Knegts maar een zoet verhaal,
 Doen de, &c.

Met deze Dogters generaal,
 Straks latenz' haar bekooren,
 Ia schreef ik het al-te-maal,
 Gy zoud wat anders hooren.

En ook gebeurt het menig-fout
 En ook, &c.

Dat 'er zijn Dogters, 't zy Ionk of Oud
 Hierom des Nagts gaan wandelen,
 Omtrent een Ionkman fier en stout
 In 't Minne-spel te handelen.

Dit Spel gaat wel een wijl zo heen,
 Dit Spel, &c.

Met de Dogters zo ik meen,
 En spreekt niemand van Trouwen,
 Zo maaken zy ten laast geween,
 Als zy van 't Kind verflouwen.

Komt 'er een Knegt by zo een Dier,
 Komt 'er een, &c.

Die wat slegt is in zulk bestier,

En van Vryen wil praten:

Al werpen zy 't wat veer zo schier,

Zy gaan heyr haast in laten.

Want zo den Ionkman meend zijn praat,

Want zo, &c.

Zy doen hem beloft' metter daat,

Dus zijn dit haar gedagten:

Eer gy weer op een ander gaat,

Dan had ik weer 't wagten.

En eer 't den Ionkman nog schier dogt,

En eer 't, &c.

Zo is hy schier terstond verkogt,

Met zo een Dogter aardig,

Die zulk een werk eens heeft bezogt,

Die bevind al te vaardig.

Dees Dogters zoude wel met de Knegt,

Dees Dogters, &c.

Terstond willen treden in d'Egt,

Of spelen Venus-werken,

Dat gaat zomtjids een wijl zo slegt,

Dat het niemand kan merken.

Die dikwils met een Ionkman gaan,

Die dikwils, &c.

Dat de Ouders niet toe en staan,

Dat zy malkander Trouwen,

Dan weetenz' ook terstond klaar baan,

Waar in zy niet verflouwen.

Hoord dog eens wat zy vangen an,

Hoord dog, &c.

Zy slapen by als Wijf en Man,

Dus vald als van haar praten,

Alsser nu komt een Kindjen van,

Dan moeten zy 't toe-laten.

Nog weeten zy een ander vond,

Nog weeten, &c.

Al en zijnze juyst niet zwaar terstond,

z'Gaan haar Ouders verklaare,

Och Moeder zeggen zy goed rond,

Ik ga met 't Kinde zwaare.

Dus moet ik Trouwen wild verstaan,

Dus moet ik, &c.

Of mijn Lief wil mijn ook af gaan,

Dan moet ik altijd treuren,

Dus spreken zy haar Ouders aan,

Och laat het dog gebeuren.

Maar zo haast als men is getrouwet,

Maar zo, &c.

Dan bevind men haast de fout,

Het zijn maar blauwe Bloemen,

Het kind is versmolten als zout,

Daar is niet van gekoemen.

Deze Dogters pertinent,

Deze Dogters, &c.

Die zijn hier ter plaatse wel bekend,

Die dit Spel zo bedryven,
Op dat haar Naam blijft ongeschend,
Zal ik die nog niet schryven.

Want men kanze evenwel ziet,
Want men, &c.

Al noem ik ze niet in dit Lied,
Die spelen zulke werken,
Haar Naam en heeft niet veel bedied,
Want zy haar zelfs wel merken.

Oorlof gy vroomme Dogters zaan,
Oorlof gy, &c.

Heb ik mijn Mond open gedaan,
't Is niet tot uwer schanden:
Dus wild dit nieuwe Lied niet versmaan,
Of gy het kreeg in handen.

Die ons dit nieuwe Lied eerst-maal zong;
Die ons dit, &c.

't Was een Visser van Iaaren Iong,
Die hem ter Zee ging begeven,
Zijn Naam die leyd nog op mijn Tong,
Ik hebze niet geschreven.

Vaard wel.

Aan de Ionkmans.

*Gy Jonkmans delicaat, Die een Dogter wild minne,
En zoekze niet op Straat, Want gy kund wel verzinne,
Die zulke Waar te koop, Gaat veylen by de Huyzen:
Dat het met al den hoop, Niet en is van den pluyzen.
Want die 's Nagts by de Straat, De Vryers staag nakijken,
Dat is geen regten graat, Van Dogters eerlijken,
Maar wild g'een Dogter kuys, Op eer en deugde minne,
Zoekze by d'Ouders t'huyts, Gy zult der daar wel vinde.*

Aan de Jonge Dogters.

*Gy Dogters over al, Dit meugt gy ook wel weeten,
Wild gy niet op de kal, Van yder zijn gesmeten.
Zo loopt niet by de Straat, Menigmaal halve Nagten,
Want Jonkmans delicaat, Die zullen haar wel wagten.
Te minnen zulk een dier, Die 's Nagts na haar vermaken,
Op Straat zoek' haar playzier, Om Venus-werk te smaken.
Maar houd u stil en vroed, t'Huys by u Ouders binne,
Dan zal een Jonkmans goed, U wel zoeken te minne.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Vissers-Lied, van de Visschery doorgaans, en wat hy al van doen heeft.

Stemme: *Van Iephta.*

Luystert Vrienden en wild verstaan,
     Hoord dit Lied aan,
 Al van de Visser abundant,
 En ook haar hanteeren,
 Want geen Stad haar in Nederland,
     Kan ontbeeren.
     Daar is nauw een Ambagt gemeen,
     Groot ofte klein,
 Dat den Visser kan derven ziet,
 Weynig koopluys geprezen,
 Of daar moet van haar Waaren ziet
     In 't Schip wezen.
     Het Koopmans-schip brengt Talk en Smeer,
     Ook Pik en Teer,
 Die heeft den Visser eerst van doen,
 Aan zijn Schip zonder falen,
 Ook gaat hem menig Schipper spoen,
     Hennip te halen.
     Daar van maakt men Touwen en Wand
     Zeer abundant,
 Vaard menig Schip in Spanjen wis,
 Om van daar Zout te halen,
 Waar meed' hy zout, Haring en Vis,
     Zonder falen,
     Den Scheep-maaker die spreekt hy an
     Voor alle Man,
 Die maakt zijn Schip-masten goed,
 Om de Zee meed' te bouwen,
 Om dat hy zijn Reyze met spoed,
     Doet behouwen.
     Den Smit maakt Ankers in 't gemeen,
     Bouwt groot en klein,
 Den Blook-maaker komt ook te pas,
     In veelderhande zaken,
 Hy moet Bloks, Pompen en Compas
     Vaardig maken.
     De Lijn-drayers ook in de Baan,
     Veel Touwen slaan,
 En Kabels tot de Vissers Schip,
 Op dat hy niet zoud' raken,

In Storm en Nood, op Zand of Klip,
 In dees zaken.
 Den Zeyl-maakier die maakt ook daar,
 Zijn Zeylen klaar;
 En den Kuyper maakt van Klap-hout
 Groot en kleyne Vaten,
 Daar hy Haaring en Vis in zout
 t'Zijner baten.
 De Mande-maaker zeer propijs
 Maaken van Rijs,
 Korven Benne, en Houwers goed,
 Daar den Visser verheven,
 Veelderley versse Vis in doet,
 Prikken om te leven.
 Den Bakker, Brouwer, Kramenier,
 Weeten zeer fier,
 Dat haar den Visser heeft van doen,
 En den Schoen-maaker aardig,
 Maakt den Visser Hoozen en Schoen,
 Prijzens waardig.
 Tot den Laken-kooper in 't zayzoen,
 Heeft hy veel van doen,
 Dan spreekt men de Kleere-maaker an,
 Kond' ik het al verzinnen,
 Wat moet 'er menig Arbeyds-man
 Zijn kost aan winnen.
 Weynig den Visser derven kan,
 Zelfs den Koopman,
 Hy koopt Haaring en Vis valjant,
 Zenz' in verscheyde Landen,
 Dan krijgt men Waaren abundant,
 Veelderhanden.
 Ook brengt u den Visser gewis,
 Veelderley Vis,
 Daar ook menig haar Kost meed' wind,
 Schippers, Koopluy, na-wenschen,
 Zomma den Visser diend bemind
 Van alle Menschen.
 Hy brengt u d'Ed'le Haring schoon,
 Kabb'ljou ydoon,
 Heyl-bot, Schelvis, en Pieter-man,
 Wijting, Leng, Mackreel goedig,
 Ook Tarbot, ende Abberdaan,
 Overvloedig.

Ende nog meer and're Vis,
 Dat is gewis,
 Brengt u den Visser zeer valjant,
 Tot des Landman vermaken,
 Op zijnen Dis zeer abundant,
 Goed van smaken.
 Daarom veragt den Visser niet,
 Want veel verdriet
 Lijd hy in Stormen ende nood,
 Als d'Land-man slaapt met ruste,
 Met zijn Vrouw en Kinders minjoot,
 Na zijn luste.
 Ziet Vrienden dit verschil is groot,
 Die nu zijn Brood
 Kan winnen hier te Landen ziet,
 Buyten die t'Zee moet vaaren,
 Des Winters lijdenze verdriet
 Storm en Baaren.
 Ook waard hy dik met zwaar gepeys
 Een heele Reys,
 Dat hy dog geen Winst geniet,
 Ia wel geheele laaren,
 Zegt my, is dat niet zwaar verdriet,
 Zo te vaaren.
 Merkt eens wat dank gy schuldig zijt
 Aan Godt met vlijt,
 Die hier te Lande leeft gerust,
 Gelijk weelige Mensche,
 Met Vrouw en Kind'ren na zijn lust
 Ende wensche.
 Oorlof gy Vissers Iong en Oud,
 Op Godt vertrouwt;
 Al heb gy dikmaal tegenspoed,
 Wild daarom niet verflouwen,
 Raakt gy 's Hemels-have zoet,
 Maar behouwe.
 Die ons dat Nieuw Lied heeft gedigt,
 Ende gestigt,
 't Was een Visser van Vlaarding goed,
 Hy was nog Ionk van laaren,
 En wenschte de Vissers veel voorspoed
 Die t'Zee vaaren.

Vaard wel.

Een Nieuw Liedeken van den Egten-staat.

Stem: Gy Mannen ende Vrouwen.

Komt hier gy Egte Mannen, ik moet u wat vragen
 Hebt gy ter Waereld wel liever Schatten zoet,
 Als uwe Egte Vrouwe op Aarden in dees dagen?
 Zo geeft mijn antwoord, met een blyden moed.

Want een vroomme-Vrouw is een regte Huys-kroone
 En als een opregte Paerle klaar,
 En gelijk als een Zilver-kolomme schoone,
 Daar is den Man heeft herten-lust voorwaar.

Wat kan een zuynig Man, die daags arbeyd zeer moedig,
 Meer vermaken als het vriendelijk gezigt,
 Van zijne lieve Vrouwe, want zy troost hem goedig,
 Zijn pijn en smerte zy hem veel verligt.

Gelukkig is de Man die van Godt heeft bekomen,
 Al zulke Suzanna een schoone Roos;
 Zy doet haar Man bloeyen met vreugden uytgenomen,
 Wel zalig is die Man die zo een Vrouwe verkoos.

Regt anders is 't met hem die andere krygen,
 Een spijtig, vileyn, en hovaardig Wijf
 Die d'heelen Dag niet doen dan knorren ende kyven,
 Zo dat menig wenscht te werden dood en stijf.

Het geen ik heb gezeyd van Egte Manne zaken,
 Dat zeg ik ook van Vrouwe zijn ze eerbaar,
 Kan u in 't Aardsche-pleyn een schat zo wel vermaken
 Als uwen Wel-lieven Man eerbaar.

Wat is uwen Man? is het niet uw 's herten-vreugde
 Is hy dan niet uwen besten schat?
 Hoord een Exempel het welk my nog heugde,
 't Geen ik eens las in al van den Keyzer Coenrat.

Dezen Keyzer die had een Stad ydoone
 Belegerd, met zwaren Oorlog zo dat
 Hy in den zin had geen Mannen te verschoone
 Daar op kwamen veel Vrouwen uyt de Stad.

En baden dezen Keyzer met herte verslagen,
 Dat hy haar wilde vergunnen ziet,
 Haar beste Kleynodien uyt de Stad te dragen,
 Op haaren Rugge en anders niet.

Dit heeft den Keyzer toe gelaten met behagen;
 Dies hebben deze Vrouwen eerbaar,
 Haar Mannen op haare Rugge uyt de Stad gaan dragen
 Het welk den Keyzer het Herte beweegd voorwaar.

Zo haast als hy zag de liefde van die Vrouwen:
 Zo gaf hy haar beyde genade met vliet,
 En alle de Mannen die bleven daar behouwen,
 Die van haar Vrouwen gedragen waaren ziet.

Hoord nog een Exempel het welk ik heb onthouwe,
 Het welk ik heb gelezen, en 't is ook waar geschiet,
 Tot Spana waaren dertig Mannen in 't benouwe
 Zeer zwaarlijk op den Hals gevangen ziet,

Deze Mans haar Vrouwe ginge den Wagter vragen

Of hy haar wilde toe laten fier,
 Haar Mans wat te vertroosten na haar behagen,
 Het welk den Wagter haar willig toe liet.

Dees Vrouwe die hebben hoord dog na mijne reëne
 Haar Mans gaan kleden met haare Kleed'ren zaan,
 En met gehulde aanzigten als zy ginge weene,
 Zo zijn dees Mans uyt den Kerker gegaan.

Ende de Vrouwen in de Gevankenis bleven,
 Dit behaagt den Regter zo, wild verstaan,
 Dat hy de Mans en Vrouwe geschonke heeft het leven,
 En hy lietze alt'zamen los en vry heenen gaan!

Waar vind men hedendaags alzulke vroomme Wijve
 Als deze opregte eerbaare Vrouwen wis?
 Nu hoord men onder d'Egt veel tweedragt twist en kijve;
 Ey hoord dog eens wat den oorzaak veel is

Dat twee Persoonen haar met lief hebben trouwen,
 En nogtans by malkander gedwongen zijn,
 Om 's Werelds Geld en Goed by een te kunnen houwen
 In zulk Huys is zelden opregte liefd' devijn.

Die haar zinnen op Geld en Rijkdom stelle,
 Die hebben dikwils twist en groot gekijf,
 Ziet daarom wil ik raden alle Jong Gezelle,
 Dat ze niet zoeken een Rijk en trots Wijf.

Maar een Godvrugtig Kind het welk behaagt den Heere,
 Dewelke is van vroomme Ouders goed,
 Gelijk als ons de Schrift van Zara gaat leeren,
 De Huys-vrouwe van den Jongen Tobias vroed.

Komt hier gy Egte-lieden die vreedig wild leven
 't Zy Mannen ofte Vrouwen wijs eerbaar,
 Wild malkander met heerlijke liefd' aankleven,
 Gelijk als Tobias en Zara voorwaar

De liefd' is een Colom des Egten-staats verheven
 Daar mede twee Harten gebonden worden t'zaam,
 De opregte liefde en toond geen bitterheden
 Veel minder kyven en smijten onbekwaam.

Evenwel gebeurt het dat onder Egte-lieden
 Zomtijds een woord vald, zo strijkt de liefd' weer ein,
 De Man denkt 't is mijn Vrouw 't heeft niet te bedieden,
 Ik wil met haar weer te vreden zijn.

De Vrouw denkt 't is mijn lieve Man geprezen,
 Ik wil het zo niet nemen onvroed
 Daar Mannen ende Vrouwen malkaar altijd vergeven
 Daar blijft Liefd' en Vreede en Trouwe goed.

Oorlof Jonge Luyden dit zeg ik voor het leste,
 Wild' dog dit Liedeken niet versmaan,
 Heb ik iets gaan dwalen zo houdet my ten besten,
 Het is ter eeren des Egten-staat gedaan.

Vaard wel.

*Daar is geen goed, Ter Wereld zoet,
 Zo hoog te loven, Als een Eerbaare Vrouwe,
 Zilveren en Gouwe, Gaat zy te boven.*

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Vissers Lof-Digt.

Wel op mijn Penne grijpt nu stof,
 En beschrijft des Vissers Lof,
 Hoewel hy dikwils werd gehoond,
 Hy diend nogtans met Lof bekroond.

Want door de Vissery valiant,
 Die daar veel is aan de Maas-kant,
 Ziet men daar veel Nering is,
 Het zy van Haring ofte Vis.

Men ziet zeer dees Nering groeyt
 Zo haast de Vissery maar bloeyt,
 Weynig den Visser derven kan,
 't Zy Burgers, ofte Ambagts-man.

Ja ziet den Rijken Koopman ziet,
 En kan den Visser derven niet;
 Want d'eene zend zijn Scheepen veer
 Te halen Balk, en Speer en Teer.

d'Ander om Hennip en Klaphout,
 Een ander haald Yzer of Zout,
 En nog meer and're Waaren koen,
 Die den Visser veel heeft van doen.

Eer hy nog kan vaaren gewis,
 In t'dryve zijn Nering, ik gis,
 Zo spreekt hy menig Ambagt an!
 Want hy die nimmer derven kan.

Den Scheepe-maaker die maakt daar
 Voor eerst een Schip en Masten klaar,
 Den Smit die maakt zeer menig-fout
 Veel Ankers, Spykers ende Bout.

En de Lijstdrayers in de Baan
 Veel Touwen ende Kabels slaan;
 De Zeyl-maakers zeer valiant,
 Maaken de Zeylen veelderhand.

Men haald tot den Bloke-maaker ras;
 Bloks, Pompen, ende ook Compas.
 De Kuypers die maken ook daar
 Veel Tonnen, in zijn Boeyen klaar.

Daar by de Haring en Vis in zout,
 En ook langen tijd goed in houd,
 De Mande-maakers zeer propijs,
 Maakt Korve-Bennen van de Rijs.

Daar hy ook versse Vis in doet,
 Om die te houden fray en goed.
 Dit heeft den Visser al van doen,
 In zijn Schip wild dit wel bevroen.

En eer hy dan nog t'Zeyl kan gaan
 Zo spreekt men ook den Brouwer aan,
 Den Bakker en den Kramenier,
 Mag hy ook niet ontbeeren hier.

Tot den Laken-kooper zeer koen,
 Daar heeft hy zeker veel van doen:
 Dan spreekt men den Kleer-maaker an,
 Die maakt Kleere voor den Zee-man.

Den Schoen-maaker maakt certeen,
 De Hozen tot des Vissers-been,

Die hem in Storm en Buyen fel,
Dikwils te pas komen zeer wel.

Zomma hy heeft zo veel van doen,
Eer hy hem kan ter Zeewaard spoen,
Dat ik 't niet al verhalen kan,
Ook moeter menig Arbeyds-man:

Zijn Kost aan winnen alle daag,
Ja zelfs menige Koopman graag,

Die Haring en Vis abundant
Koopt, en zendze in verscheye Land.

Den Schipper en den Kagenaar,
Word den Visser ook wel gewaar,
Die daar koopen vele versse Vis,
Om te voeren, in d'Steden wis.

Om daar ook winning mee te doen
Kan een yder ook wel bevroen:
Want den Visser goed en valjant,
Die brengt u veel en abundant,

Den ed'len Pekel-haring goed
En Kabeljauw in overvloed;
Ook Schelvis, Heyl-bot, Pieter-man,
Wijting, Leng, en ook Abberdan.

Mackreel, Tarboth en ook Roch zeer veel.
Zalm en Steur, voor den Landmans keel,
Ende ook veel meer and're Vis
Brenge hy dikwils op zijnen Dis.

Daarom den Visser niet versmaad
Want hy voor u ter Zeewaard gaat:
Dikwils in Storm en zwaar Tempeest,
Terwijl den Landman onbevreest.

Slaapt in stilheyd ende rust,
Met Vrouw en Kinderen na zijn lust,
En terwijl hy wandelen gaat,
Trefte den Visser dik onheyl kwaad.

Ja van den Roover of Vyand,
Werde hy ook dikwils aangerand,
Zomma hy ziet schier alle daag,
De dood voor oogen even staag.

Die hy dog niet ontvlieden kan,
Dus is 't leven van den Zeeman;
Ziet Vrienden, dit verscheel is groot,
Die in Huys kan winnen zijn Brood.

Buyten die daar t'Zee vaaren moet
Den Winters in koude onzoet,
In Hagel, Sneeuw en Onweer ziet,
Gelijk als 's Winters veel geschied.

Merkt eens wat dank gy schuldig zijt,
Die t'Huys werkt met zegen verblijt;
Aan Godt die u beroepen heeft,
In dat Ampt daar gy nu in leeft.

Eynde van 't Eerste Deel.

Prince.

Princeljk Visser, Eerbaar en Wijs
Dit diende voor slot tot u advijs.
Al hebt gy hier veel tegenspoed,
Houd evenwel een goede moed.

Al lijd gy dikwils veel verdriet,
En wild daarom ook treuren niet.
Als gy maar doet na dit gepeys,
Ten laatsten een behouwe reys.

Van hier in 's Hemels Have zoet,
Daar noyt zal wezen tegenspoed,
Maar altijd vreugd' en bly geschal,
Dat gun u Godt my en ons al.

Vaard wel.

R. de K. 't Is Vissers-werk.

Register Van 't Eerste Deel.

Adieu zeer wel gelegen.	4
Aanhoord dog al te zamen gy.	5
Aanhoord dog Vrienden allegaare.	20
Aanhoord Maagden mijn Gespele.	31
Aanhoord dog allegaaren.	47
Aanhoord gy Jonkmans die hier staan.	54
Beroemd vereend Bataafs-geslagt.	10
Bruydegom ende Bruyd eerbaar.	42
Den Schepper alles goed.	12
Den Schepper in 't begin.	18
Den tijd komt mijn weder gebieden.	52
Gelooft zy nu Godt Vader die daar leeft.	7
Geluk, Geluk.	19
Gy Kinders jonk en stout.	22
Hoe lustig en groen is de Meye.	14
Het Houw'lijk is een goede zaak.	37
Hoe lustig en hoe groen.	44
't Is Zestien-honderd Jaar geleen.	8
Jonge Knaapjes, ende Magen.	28
't Is nu weer Jaar-getijd.	33
Ik dank Godt den Vader wijs.	36
Komt hier gy Egte Mannen.	60
Luysterd toe Vrienden verheven.	25
Luysterd Vrienden en wild verstaan.	57
Speelmeysjes bly.	34
Wie wil hooren een Nieuw Lied.	15
Wat al Wonderheden.	39
Welkom Visser verheven.	49
Wel op mijn Penne grijpt nu stof.	62

[Tweede deel]

Aan den Geestigen Visser Roelant de Kater.

Nog 't woeste Noorder-nat, nog de onguure Baaren
 Die *Roelants* Ampt bezoekt, nog Storm wedervaaren,
 En konden dempen niet, nog blussen 's Hemels-vyer
 Dat in de Herssens blaakt, van onzen *Roelant* hier.
 En konde lessen niet de vlam van 's Geestens jonste,
 Die *Roelant* kinnis cierd; met *Zang* en *Rijmen* konste.
 Voorwaar een zeldzaam werk, en ziet wat schoone vrugt,
 Gegroeyt meest op het *Brak*, in *Borenelsche* lugt,
 En Geestelijk *Feeb* 't blijkt, kan zijn kragt ook vertoonen
 Ver van *Parnas*, alwaar men zegt de *Muze* woonen
 Den Hemelschen *Apol*, brengt ook zijn *Zangerin*,
 Zeer vreed' na 't *Yzig* Noord, en blaastze *Roelant* in,
 Die met bondige stijl, het eenig goed gaat prijzen,
 Die *Visschers* niet alleen, maar yder gaat aanwijzen
 Den zuyv'ren weg na 't Hoog, den Heyligen Hemel-pad
 Naar 't Nieuw Jeruzalem, uyt onze Oude Stad,
 Vaard voord *Roelant* vaard voord, met smeekende *Gedigten*,
 Die vrolijk leeren, en van aard vermaak'lijk stigten.

C.I. van Aerps

Op den Vlaardingsche Visser Roelant de Kater.

Vissers hoor dees Visser Kater, Stigt'lijk Digten op het Water,
 Lollend' met een zoete stem, 't Pad van 't Nieuw Jeruzalem:
 Ook voor 't Aardsche desgelijke, Vry, Verloofde, Egtelijke,
 Yder een verschaft hy stof, Naar hy woeld in 's Waerelds-hof:
 Vissers van zijn Vis-hanteering, Die eerst uyt gaan op haar Neering
 Of die komen in, gelaan, Vinden haar gerijf mee staan,
 Alles na de Maat en regel, Van het Christelijke Zegel,
 Dus met my dees Kater groot, Lolt mee Stigt'lijk als hy doot.

J. Stichter.

Den Autheur.

Gy Zangers certeyn,
 En Zangeresjes mede,
 Dewelk mijn Boekje kleyn
 Gezien hebt 't Jaar voorlede.
 't Welk door Drukkers hand, ziet
 Is in het ligt gekomen,
 Dog om zijn kleynheyd niet,
 Weerdig een Boek te nomen.
 Dies ben ik menigmaal;
 Van de Verkoopers zeere,
 Verzogt hier principaal,
 Mijn Werk te vermeere.
 Dog ik heb dit begeer,
 Hun dikwils af geslagen,
 Om by 't voorgaande weer,
 Iet zonders by te dragen.
 Want of al schoon mijn doen,
 Van d'eene werd geprezen:
 Een ander gaat hem spoen,
 Om fauten op te lezen.
 'k Had den Visscher eerbaar
 Zeyd' een te hoog gaan roemen,
 Een ander weer voorwaar,
 Weer dit en dat te noemen.
 Dog ik wierd weer verblijd
 Want ik heb weer bevonden
 Datter by Petrus tijd,
 Al Spotters zijn gevonden.
 Dies agt ik niet een zier,
 Want geen Mensch zal der leven,
 Zonder Vyanden hier,
 Hoe hoog of laag verheven.
 En zegt my waarom niet,
 Is d'Visscher weerd geprezen,
 Want Christus zelve ziet,
 Heeft Vissers uytgelezen.
 Tot zijn Apostels fijn
 En sprak wild Vissen staaken,
 Ik zal eerlang certijn,
 U Menschen-vissers maaken.
 En nog benevens dien,
 Wat heeft de Visser onlusten,
 Dat dikwils de Land-lien,
 Nog leggen zagt en rusten.
 En lijd ook veel verdriet,
 Door Storm en zwaar Onweer,
 Daarom beneyd dog niet,
 Des Vissers Lof en Eer.
 Dus heb ik op 't begeer,
 En tot haar lien vernoegen,
 By het voorgaande weer,
 Een weynigje gaan voegen.

Als men de slaap verliet
In de Winters lange Nagten,
Hebb' ik tot dit Werk ziet,
Zomtjids wat na gaan tragten.

Of als wy van Onweer
Geen Neering konde dryven,
Dan gink ik zitten neer,
Met dit of dat te Schryven.

Daarom ik 't principaal,
Heb d'Vissers-naam gegeven,
Door dien ik 't al-te-maal,
Heb op d'Zee geschreven.

Daar ik van Jonkheyd teer,
Heb om Vissen gevaare
Dog nu niet en ben meer,
Dan Vijf-en-twintig Jaare.

Dus dan neemt dit opmerk,
Als gy vind fout beschreven,
Dat het is Vissers-werk.
In 't Rijmen onbedreven

R. de K.

Lof over Vlaardinge,***Stem: Wanneer de Zon zijn Paarden, &c.***

Lof zy ons Godt en Vader goed,
 En eere boven al,
 Looft hem met Hert en gemoed,
 Prijst hem met bly geschal:
 Want hy met lof en eer,
 Den Menschen hier bekroond,
 Dies looft en prijst den Heer,
 Die 't Hemelrijk bewoond.

2 Nu zal ik zingen na 't betaam,
 't Lof van Vlaarding playzant,
 Dat tot ons Visschery bekwaam,
 Leyd digt aan de Maas-kant,
 Waar door dat ook zeer bloeyet,
 De Hoek en Haring-vaard;
 Zo dat de Nering groeyet,
 In onze Stad vermaard.

3 Lof zy onze Regeerders goed,
 Van Vlaarding al-te-maal,
 Den Heer geeft haar al t'zaam voorspoed,
 En wijsheyd principaal:
 Het zy van Politijke,
 Of Kerkelijke mee:
 Godt wil ze met Zegen verrijke,
 En schenken zijn lieve vree.

4 Lof zy onze twee Herders vroed,
 Die hier leeren Godts Woord:
 Wyl zy leven als Broeders goed,
 t'Zamen zonder disoord,
 De Heer wil laten groeye,
 Ons Gemeent' meer en meer,
 Die men alhier ziet bloeye,
 Door onze Herders leer.

5 Lof zy ons Overste bekwaam,
 Schout, Burgermeesters goed,
 En ook de Scheepens al te zaam,
 Die 't Vonnis wijzen vroed,
 Ia ook d'Geecommitteerde,
 Van onze Visschery,

Ik wensch uw' Lof vermeerde,
Met lang vrolijk en bly.

6 Lof zy ons Koop-lieden valjant,
En de Uytreders koen,
Die ons Vissery zeer playzant,
Uytreden met fatzoen,
Waar door dat wy hier krijgen,
Veel Nering meer en meer,
Dus kan ik niet verzwijgen,
Uw waarde Lof en Eer.

7 Lof zy al ons Stierluyden goed,
En Bootsgezellen bekwaam,
Die van ons Stad Vlaerding met spoed
Uytvaren al te zaam,
Om Haring en Vis te vangen,
Al tot ons Lands welvaart,
Gy diend met Lof behangen,
O Eerbaar Visser waard.

8 Lof al d'Ambagts-lieden t'zaam,
Al die hier woonen fijn,
Die tot d'Vissery bekwaam,
Dienstig en nodig zijn:
En and're Borgers mede,
Godt wilt uyt liefde zoet,
Schenken Zegen en Vreden,
Met Lof en Eere goed.

9 Oorlof al t'zamen nu voorzeyd,
Doet elk zo veel hier toe,
Heb ik ymands Lof niet verbreyd,
'k Bid houd het my ten goe,
De Heer wil u becroone,
Met Lof en Eere fier,
Lof, lof alle die woone,
In de Stad Vlaarding hier.

*Lof moet men Godt den Heer, Voor alle ding bewijzen,
Dies wild tot zijns Naams eer, Hem dog met Lof-zang prijzen,
Lof zy ons Herders vroed, Die ons Godes Woord leere,
Want zy als Broeders goed, Woonen t'zaam in den Heere,
Lof zy ons Overigheyd! Die onze Stad regeere,
Want na ons Paulus zeyd, Zijn z'ook Dienaard des Heere.
Lof nu ons Koop-luy hier, En Uytreders al t'zame,
Die ons Vissery-fier, Uyt reden zeer bekwame,
Lof zy ons Stier-luy goed, En Boots-gezels eerbaare,
Die ons Vissers met spoed, Van onze Stad uyt vaare.
Lof ons Borgers al t'zaam, Jong en Oud Persoone,
Godt wil met lof bekwaam, U hier namaals becroone.*

Vissers-Lied, wanneer hy zijn Reys weder aangevangen heeft.

Stemme: Onze vader in Hemelrijk, &c.

Komt hier al mijn Gezellen goed,
 Laat ons den Heer vallen te voet,
 En bidden om zijn goedigheyd,
 Dat hy ons deze Reys geleyd,
 En Convoy met zijn Eng'len sijn,
 Dan zal ons Reys voorspoedig sijn.

2 O Heer! gy hebt geordineerd,
 Dat de Mensch zig op Aard geneerd,
 Op dat hy zoude winnen fijn
 Zijn Brood in het zweet zijns aanschijn,
 Te Land of ter Zee op het Meer,
 Na dat het u belieft o Heer.

3 Dus hebt gy o Heer goedertier,
 Geroepen om te Vissen hier,
 En wy zijn weder bereyd,
 Om te Vissen met vrolijkheyd,
 Want wy zijn gelijk ghy wild Heer,
 Hierom gekomen ter Zee weer.

4 Wy weeten ook dat ons helpt niet,
 Ons arbeyd moeyte en verdriet,
 Zo gy niet wild Heer goedertier,
 Zegenen 't werk onzer handen hier!
 Zo is ons moeyt en arbeyd,
 Biet dan een booze ydelheyd.

5 Daarom bidden wy uw Zegen zend,
 En met uw' Geest zijt ons ontrent,
 En bewaard ons voor alle nood,
 Voor Stormen ende Baaren groot,
 Op dat ons niet ô Vader goed,
 En doe verzuypen ons Zee-vloed.

6 Bewaard ons voor Zee-roovers Heer,
 Of andere Vyanden meer,
 Op dat niemand ons leed en doet,
 Aan ons Scheepje, Lijf ofte Goed,

Op dat wy deze Reys met spoed,
Door brengen in gerustheyd zoet.

7 Wy Bidden u ons dog bevrijd,
Voor twist en tweedragt t'allen tijd,
Maar wild ons verbinden te zaam,
Met liefd' en vrede aangenaam,
Hier onder ons Gezelle fijn,
Die met ons in dit Scheepje zijn.

8 Doet ons ook verstaan allegaar,
Uw Wet en Woord zuyver en klaar,
Op dat wy leven ook gelijk,
Als de Apostels heyliglijk,
En schieten ons Wand zo 't behoord,
Altijd in de Zee op uw Woord.

9 Bewaard ons Huys-genoten Heer
Ons Ouders, Vrouwen, Kinders teer
Op dat wy haar aangezigt zien,
Met vreugd en ons te zaam verblien,
En danken voor u goedigheyd,
In u Tempel vol Heyligheyd.

10 Die aldus zijn Reys aanvaard,
Zulk Zeeman is wel prijzens-waard,
En Godt die zal zeer goedertier,
Zegenen 't Werk zijner handen hier,
En bewaaren voor alle nood
En prykels, ja zelfs voor de dood.

11 Oorlof nu Gezellen bekwaam,
Die op de Zee vaaren al t'zaam,
Daar toe u Godt beroepen heeft,
'k Wensch dat hy u zijn Zegen geeft,
Hier en hier na behoude Reys,
In den Hemel na dit gepeys.

*Die 't oude Spreek-woord agt, Gelijk d'oude verzonnen,
Dat 't werk is volbragt, Wanneer 't wel is begonnen,
Gedenkt dit Zeeman goed, Wild gy zegen ontfangen,
Op u Reys en voorspoed, Zo wild dit wel aanvangen
Bid Godt wanneer gy zijt, Van het Land afgevaaren,
Bid Godt tot aller tijd: Hy zal u wel bewaaren
Bidt Godt den Heere goed, Gaat gy u Werk aanvangen,
Gy zult in overvloed, Godes zegen ontfangen,
Die aldus zijn Reys ziet, Volbrogt tot Godes eere,
Die zal hy uyt verdriet, Helpen en uyt verzeere
En als weer loopt ten end, U Reys zal Godt den Heeren,
By u Vrienden bekend, U met vreugde doen keeren.*

Vissers Morgen-zang.

Stemme: *Van de Tien Geboden.*

Wy hebben weder groote rede,
 Heer al te danken ongelaakt,
 Want gy hebt deze Nagt voorlede,
 Zo getrouwelijk voor ons gewaakt.
 Ende bewaard voor alle schaden,
 En prykels dat wy niet vergaan
 En zijn, om ons Zond' en Misdaden
 Die wy zo veel hebben gedaan.
 Gy hebt ons voor zwaare Tempeesten,
 Voor Ziekte en Krankheyd bevrijd,
 Voor Zee-rovers en booze Geesten
 Die den Mensche dikmaal bestrijd.
 Gy hebt ons ook ô Heer van waarde
 Dees u genade weer bereyd,
 Dat wy ons Ampt mogen aanvaarde
 Het welk gy ons hebt toe gezeyd.
 Wild vorder u goedheyd toe zenden
 Ons dezen aangevangen Dag,
 Op dat wy die met vreugden enden
 Bewaard ons altijd voor geklag.
 Bewaard ons ook tot allen stonden
 Voor twist en oneenigheyd,
 En vergeeft onze droeve Zonde
 Vergeeft tot in der Eeuwigheyd.
 Wild ook uwen Zegen erlangen,
 Op onze handen arrebeyd;
 En dat wy ook met dank ontvangen,
 Het geen gy ons hebt toe geleyd.
 Wild ons ook al te zame bringe,
 Gezond en fris weder te Land,
 Dan zulle wy ook u Lof zinge
 Voor uwe goedheyd triumphant.

*De Nagt die is verleen, Den Dag komt weêr rijzen,
 Dies hebb' wy nieuwe reen, Om onze Godt te prijzen,
 Voor zijne goedheyd groot, Dat wy niet al te zame,
 Gestorvan zijn de dood, Om ons Zond' onbekwame,
 Heer gy hebt ons bevrijd, Voor Storm en Tempeeste
 Ja 't welk den Mensch bestrijd, Rovers en booze Geeste,
 Gy hebt ons ook bereyd, Dees Dag ô Heer van waarde*

*Dat wy met vrolijkheyd, Ons Ampt mogen aanvaarden,
 Wild vorder ons te zaam, Uwe goedheyd toe zenden,
 Dat wy dees Dag bekwaam, Met vreugde mogen enden,
 Bewaard ons Heer valjant, Ook voor oneenighede
 Maar bind ons met den hand, Te zaam van liefd' en vrede
 Heer geeft u Zegen goed; 't Werk onzer hande,
 En brengt ons met voorspoed, Te zaam gezond te Lande.*

Vissers Avond-Zang.

Stemme: *Als vooren.*

O Goede Godt Vader geprezen,
 Wy danken u voor uw' goedheyd,
 Die gy ons dees Dag hebt bewezen,
 Met zeer groote barmhertigheyd.
 Voor den Helschen Vyand onvroedig,
 Hebt gy ons al te zaam bewaard,
 Al loopt hy als een Leeuw verwoedig,
 Nogtans leven wy onvervaard.
 Voor Zee-roover en kwade Menschen,
 Hebt gy ons bewaard ô Heer,
 Voor Ziekt en Krankheyd na ons wenschen,
 Voor Stormen ende zwaar Onweer.
 Somma all' and're prykels mede,
 Waar door dat wy konden vergaan,
 Daar gy ô Heer had groote rede,
 Om onz' Zonde ons te verslaan.
 O Vader wild ons t'zame geven
 Dees uw' genade deze Nagt:
 Is ook zo lange als wy leven,
 Want anders men geen hulp verwagt.
 Wild ook uyt wissien onze Zonden,
 Die wy hebben gedaan ô Heer,
 Dees Dag en ook tot allen stonden,
 Vergeeft en werpze in het Meer.
 O Wagter Israëls wild gedinke,
 Die noyt en slaapt nog sluymert niet,
 Hoed ons dat men niet roept wy zinke,
 Of een ander' stem van verdriet.
 Maar dat wy in slaap mogen raaken,
 En rusten t'zame deze Nagt,
 Om Morgen met vreugd te ontwaaken,
 En weder krijgen nieuwe Kragt.

Vorder Heere wild ons dog geven
 Deze genade al te zaam,
 Voorspoed en Zegen in dit leven,
 En hier na 't Hemelrijk bekwaam.

*Wy danken u ô Heer, Voor u goedheyd geprezen,
 Die gy ons dees Dag weer, Zo vriendelijk bewezen,
 Want gy hebt ons nu weer, Bevrijd voor Storm en Baaren,
 En and're prykels meer; Die ons konde bezwaaren,
 Wild met u genaad' fier; Vorder tot ons genaken.
 Op dat wy in geen verdriet, d'Aanstaande Nagt geraken,
 Maar geeft dat wy bekwaam, Met Vreed rusten deze Nagt.
 Op dat wy morgen t'zaam, Weer krijge nieuwe kragt.*

Dank-Lied na de gedane Reys, van zwaar Onweer.

Stemme: Van den 9. Psalm.

Heer ik wil u uyt 's Herten grond,
 Prijzen met mijn Tong ende Mond,
 Voor uwe goedheyd hoog geprezen,
 Die gy mijn nu weer hebt bewezen.
 Want gy hebt door u magt zeer groot,
 Mijn Ziele verlost van den dood,
 Die wy dikwils zagen voor oogen,
 Als de Baaren over 't Schip vloogen.
 Ach Heer! hoe menig Moeders-kind,
 Isser vergaan door Storm en Wind,
 Ia menig Vader legt verslagen,
 't Welk Vrouw en Kinders moet beklagen.
 Want men hoord van dit zwaar Onweer,
 't Geklag uyt veele Landen veer,
 Ia yder Brief luyd van 't verslinden,
 Van Mensch en Schip door harde Winden.
 Men hoord ook van Vissers een
 Spreken, van dit Onweer niet kleen,
 Want zommige zijn hier rondomme,
 Geworpen en weer op geklomme.

Menig Huys en Boom vast geplant,
 Is geworpen ter neer in 't Land,
 Zo dat veel Lien spreken verslagen,
 Zulk Weer niet te heugen haar dagen.

Somma 't laatst van 't Jaar Zestig reen,
 Zal wel geheugt werden certeen,
 Ia menig zullen beklagen,
 Deze Winter haar gantsche dagen.

Dog ons! ô goedertieren Heer,
 Hebt gy bewaard in dit Onweer,
 En gebragt in gewisse Haven!
 Daar menig in Zee legt begraven.

Kom laat ons mijn Gezelle goed,
 Den Heer vallen te voet,
 En danken zijn goedheyd geprezen,
 Die hy ons al t'zaam heeft bewezen.

Och mijn Mede-genoten fijn,
 Laat ons niet als 't onnutte Zwijn,
 Ons verlopen met Dronke drinke,
 En aan Godts goedheyd niet gedinken.

Maar laat ons met dankbaarheyd zaan,
 Tot des Heeren Tempel in gaan.
 En prijzen zijnen Naam geprezen,
 Voor zijn goedheyd aan ons bewezen.

Oorlof al t'zaam Jong en Oud,
 Die met my ook de Noord-zee bouwt,
 Als Godt u weder brengt te Lande,
 Prijst zijn goedheyd meniger hande.

*O ons Mond en Tonge bloot; En ons verstand en reden
 Is ô Heer veel te snood, Om uw' goedigheden
 Te melden zo 't behoord, Die gy ons hebt bewezen
 Dees Reys voort en voort, Als wy waaren in 't vrezen
 En prykel van de dood, Die wy zagen voor oogen,
 Wanneer de Baaren groot, Over ons Schepen floogen
 Hoe menig Man en Kind, Legter ô Heer! verslagen,
 Door Storm en harde Wind; Waar over menig klagen,
 Dog ons ô goede Heer! Hebt gy al t'zaam bevrijd,
 Daar voor moeten wy zeer; Uwen Naam loven altijd
 Hierom Gezellen fijn, Laat ons dog niet vergeeten,
 Als het onnutte Zwijn, Godts goedheyd ongemeeten.*

Vissers-beklag, Over het verlies van zijn Vrijster, terwijl hy in Zee was.

Stem: *Ik hoorde een Maagdeken zingen.*

Hoord dog eens na mijn klagen,
Mijn Speel-genoten t'zaam,
Dat ik in korte dagen,
Met droefheyd heb verstaan,
Hoe dat mijn Lief verheven,
Van de dood zeer subijt,
Gebrogt is uyt dit leven,
Tot in het Graf met vlijt.

Ik die ter Zee gink varen
Om te vissen met spoed,
Gelijk ik gewend waaren,
Want dat is mijn Ampt goed,
'k Scheyde vrolijk met vreedde
Van mijn Lief delicaat,
Want wy meenden te treden
Haast in den Egten-staat.

Dees Reys die is vergangen
Met moeyt en zorg minjoot,
Want wy hebben ontfangen
Stormen en Winden groot,
Dog Godt den Heer der Heere,
Dede ons zeer bekwaam,
Tot de onze weer keere
Met gezondheid al t'zaam.

Wy gingen ons verblijden,
Als wy kwamen te Land,
Maar een roep my ter zijden
Van ons Gasten faljant,
Die ging m'daar verbreyden
Hoe dat mijne Bruyd waard,
Door de dood was gescheyden,
Daar ik by scheen gepaard.

Ik schrikte boven maaten,
Als ik dees reen verstond,
Myn Hert kond' niet bevaten,
Want het was heel doorwond,
Van droefheyd ende rouwe,

Dat ik mijn Lief eerbaar,
Niet meer en zoud aanschouwe,
Dit viel mijn veel te zwaar.

Wel liefste Bruyd verheven:
Moest gy u Bruydegom,
Hier zo haastig begeven,
Wel Jong en frisse Blom,
Gy als een Roos ontloken,
Stond in u beste fleur,
Doods-worm heeft u gestoken;
Dit brengt my in 't getreur.

ô Dood! ô Dood vyandig,
Mag ik zeggen tot dy,
Want mijn Ouders faljandig
Had gy ontnomen my,
Dog deze op haar Dagen,
's Werelds vreugd met haar uyt;
Maar nu! zoud' ik niet klagen?
Gy haald ook mijne Bruyd.

Ik dagt dikwils mits dezen
Aan Rebecca minjoot,
Dat mijn Bruyd ook zoud' wezen,
Mijn troost van Ouders dood,
Want wy waaren te zamen
In liefde zo vereend,
Als Egte lien bekwame,
De liefd' was noyt verkleend.

Ach! had ik mogen wezen,
Lief in uw laaste smert,
By u, het zoud in dezen
Verligten heel mijn Hert,
Maar dit kon niet geschieden,
Mijn waarde Bruyd getrouw,
Dit doet mijn vreugde vlieden,
En vermeereren mijn rouw.

Zal ik nu altijd treuren,
Om mijn Liefste eerbaar?
Dit diend niet te gebeuren,
Hoewel het my vald zwaar,
Want al toog ik mijn Oogen,
Of Haar uyt mijn Hoofd zeer,
Zy en werd niet bewogen,
Ze weet van mijn niet meer.

Vaard wel mijn Lief met vrede,

Mijn waarde Bruydje zoet.
 Van hier in 's Hemels-stede,
 Christus 't Lam te gemoet.
 Die zal u Bruydegom wezen,
 Tot in der eeuwigheyd,
 Gy behoeft niet te vreezen,
 Geen Dood van hem en scheyd.

Ik wil tot Godt verheven,
 Nu gaan begeven mijn,
 Die kan weer blijdschap geven,
 Als men heeft droefheyds pijn,
 Die zalm' een Bruyd toe wijzen.
 Zo het my zalig is,
 Daar ik hem voor zal prijzen,
 Dat geloof ik gewis.

Oorlof nu t'zaam verheven,
 Jonkmans en Dogters vroed,
 De Heer spaard u in 't leven,
 En ook yders Lief zoet,
 't Is droefheyd ongemeeten,
 Als gy het wel verzind,
 Dog niemand kan 't regt weeten,
 Dan die het zelfs bevind.

*Heeft ymand reen de dood,
 Van zijn Vriend te beklagen,
 Zo heb ik rede groot,
 Ook zelfs in deze dagen,*

*Want de Dood zeer zubijt
 Heeft mijne Bruyd eerbaare
 Gehaald van my met vlijt,
 Daar ik mee meende te paare.*

*'k Scheyde van mijn Lief kuys,
 Om Vissen op Zee-baare,
 Maar doen ik weer kwam t'huys,
 Hoord' ik dees droeve maare.*

*Dat ik mijn Lief getrouw,
 Niet meer en zoude spreken,
 Ik schrik en 't Hert van rouw,
 Dogt mijn by-na te breeken.*

*Dus is zy nu gegaan,
 Daar ikze niet kan hale,
 Ik hoop zy heeft ontfaan
 Hier boven 's Hemels-zale.*

Nieuw Liedeken.***Stem: Als Isaac zal zijn, &c.***

Hoord dog gy vroomer Liederen,
 Wat dat de Ouden zaan,
 Door het geloof hadden gedaan,
 Om namaals te verkrygen
 De Hemelsche geneugt,
 Met al haar zoete vreugd.

Door 't Geloove verstaan wy
 De Wereld is bereyd,
 Door 't Woord Godts zo ons de Schrift zeyd,
 Zo dat alle die dingen,
 Die men nu hoord of ziet,
 t'Zaam geworden 's uyt niet.

Abel heeft door 't geloove
 Een meerder Offerhand
 Den Heere geofferd met Brand,
 Dan Cain zijn Broeder
 Dat dit waaragtig is,
 Geeft Godt zelfs getuygenis.

Enoch is door 't geloove
 Weg genomen mitsdien,
 Op dat hy den dood niet zoud' zien,
 Dog eer dat dit geschiede,
 Zo heeft hy Godt behaagt,
 Gelijk ons de Schrift waagt.

Noach heeft door 't geloove
 De Arke toe-bereyd,
 Wanneer hem Godt hadde gezeyd,
 En is daar door geworden
 Ook eenen Erfgenaam
 Der regtveerdigheyd bekwaam.

Abraham heeft door 't geloove,
 Godt gehoorzaam geweest,
 Is vertrokken, heeft niet gevreesd,
 Hoewel hy moest gaan woonen
 Verre in een vreemd Land,
 Daar hy geenen Vrienden vand,

Zara heeft door 't geloove,
 Zelve ontfange kragt,
 En heeft Isaac voort-gebragt
 Doen zy was oud van dagen,
 Want zy agte Godt nouw,
 In zijn woorden getrouw

Abraham heeft door 't geloove,
 Wanneer hem Godt verzogt,
 Isaac ten Offeren gebrogt.
 Lovende dat Godt konde,
 Hem wekken uyt den Dood,
 Die hem zulk een werk gebood.

Isaac heeft door 't geloove,
 Zijn Zoons gezegend bly,

Van toekomende dingen haar zey,
Door een opregt geloove,
Jacob dezelve dee,
Beyde Josephs Zoonen mee.

Joseph heeft door 't geloove,
Voorzegt Israëls uytgank,
Wanneer hy stervende was krank,
En heeft bevel gegeven,
Dat zijn Gebeente daar
Zond' gebragt werden met haar.

Moses werd door 't geloove
Drie Maanden lang bewaard,
Maar zijn Ouderd wierden vervaard
En zy lieten hem dryven
In een Kisje van Riet,
Uyt vreeze van Pharao ziet.

Hy weygerde door 't geloove,
Wanneer hy werde groot,
Te wezen een Zoone minjoot
Van Pharaos Dogter schoone,
Wilde met Godts Volk fijn
Liever lijden smert en pijn.

Moses ook door 't geloove
Egypten-land verlaat,
Niet vreezend' Pharaos toorn kwaad,

Ook kwam hy door 't geloove
In Egypten daar naar
'En deed' veel Wonderen daar.

Israëls is door 't geloove
Door de Roode Zee gegaan,
Terwijl 't Water bleef stille staan;
Pharao kwam haar na-jagen
Tot in de Zee met magt,
Daar zy alle zijn versmagt.

Rachab neemt door 't geloove,
Verspieders in haar Huys,
Hoewel zy was een Vrouw onkuys,
Waar door zy wierd behouden
Met alle haar Geslagt,
Dat men haar niet onder bragt.

Ja zoude ik verhalen
De daden Gideon,
Barak, Jephtha ende Simson,
De tijd zoud my ontbreecken
Van David Samuël.
En al de Propheeten snel.

Dewelke door 't geloove
Alle hebben gewragt,
Koninkrijken t'onder gebragt,
En hebben ook verkregen
Schoone beloften zoet,
Van 't eeuwig Hemelsche goed.

Oorlof Vrienden t'zame
Laat ons alle zo doen,
Gelijk als deze Vroome koen,
Dan zullen wy verkrijgen
Met haar de Eeuwige vreugd,
Met blijdschap ende geneugt.

*'t Geloof is een hoop voorwaar;
Der dingen die men niet ziet klaar;
Laat ons ook als de vroome zaan,
Altijd op ons Geloof vast staan.*

*En voegen by 't Geloof deugd fijn,
Laat ook by de deugd kennis zijn,
En matigheyd en Lijdzaamheyd,
Wild ook Godzalig zijn bereyd.*

*Die aldus leeft hier op der Aard'
Die zal met dees vroome vermaard,
Hier na leven in Eeuwigheyd,
By Christus vol van Heyligheyd.*

Een Nieuw Liedeken,

Stem: *Ter Sluys lag een, &c.*

Ik gink eens op een Morgen,

Al in mijn eenigheyd spanceere,
Dog waar dat ik mijn oogen sloeg
Het diende my tot leere,

Al in het Wonder-werk des Heere

Ik zag de groene Velden aan
Vercierd met Kooren ende Aren,
Zeer net en fray in ordre staan,
Als of 't Tapijten waaren,
Verscheyde Landen op malkaaren.

Doen ben ik weer wat voort gegaan,
Daar zag ik de Vrouwtjes in der Weyde,
Die haalden daar de Beesten aan,
En gingen haar bereyden,
Om t'Melken terwijl ik verbeyden.

Daar na scheyde ik van het Land,
En gink na de Maaskand doen weder,
Tot dicht aan de Water-kand,
Daar gink ik zitte neder,
Want het was schoon en lieflijk Weder.

Ik zag de Scheepen groot en kleen,
Gins en weer Zeylen en Laveren,
Ook zag ik daar Vissers met een,
Met Vissen haar generen:
Om Zalm en and're Vissen meer.

Ook kwamen op dien zelve tijd,

Vissers uyt Zee van onze Steede,
 Die waren vrolijk en blijd,
 Want zy bragten met vrede,
 Veelderley voort van Vis meede.

Ik dagt wonderlijk zift gy Godt,
 In al u werken ende raden,
 Hoe bereyd gy ons Spijze, tot
 Ons Menschen om t'verzaden,
 Maar wy agten niet uwe daden.

Nog ook uwe goedigheyd groot,
 Die gy ons dagelijks komt bewijzen,
 En ziet men van ons Menschen snoot,
 Nimmer ten regten prijzen,
 En na behooren verjolijzen.

Het Gediert en Gevogelt kleyn,
 Dat gaat ons hier in veel te boven,
 Den Leeuwerik zingt van vreugden reyn,
 Om zijn Schepper te loven,
 En andere in de Lust-hoven.

De Visjes kleyne het schouwe Vee,
 Zag ik dikwils uyt 't Water springen,
 Zo 't scheen was het van vreugde mee,
 Om Godt ook dank te bringen,
 Mijn dogt dit zijn wel wonder dingen.

Dat wy Menschen dus leven hier,
 Als onnutte Zwijn' verschoven,
 Die haaren Buyk maar vullen schier,
 En zien niet eens na boven,
 Om Godt te danken of te loven.

Oorlof nu Vrienden al te zaam,
 Laat ons den Heer dank bewijzen,
 Voor zijn goedigheyd bekwaam,
 Altijd loven en prijzen,
 En van Zond' hebben af-grijzen.

*Die met Hert en gemoed,
 Te regt eens gaat bemerke,
 Aan onze Schepper goed,
 En alle zijne Werke*

*Hoe dat hy alle dink,
 Geschapen heeft ydoone,
 De Mensche zonderlink,
 Naar zijn eyge Persoone.*

*De Dieren zonder tal,
 Om ons Mensche te spijze,
 Dies laat ons van dit al
 Dog onze Schepper prijze.*

*Laat ons niet minder zijn
 Dan de Vogelkens teere.
 Want zy met stemme fijn,
 Dikwils loven den Heere.*

*De Visjes in het Meer,
 De Dieren op den Velde,
 Springen dik gins en weer
 Om 's Heeren Lof te melde.
 Laat ons ook al te zaam*

*Ons Schepper dank bewijzen,
Voor zijn goedheyd bekwaam,
Altijd loven en prijzen.
Dan zal Godt onze arbeyd,
Met zegen hier vereeren,
En in der Eeuwigheyd,
Met vreugd' doen triumpheren.*

Nieuw Liedeken,

Stem: *Wie wilder mede al na, &c.*

Hoord jonge Gezellen
Die t'Zee vaaren al t'saam,
'k Sal u vertellen
Een Lied zeer aangenaam,
Hoe wy hooren te leven,

t'Wijl wy zijn in ons fleur,
 Ons tot Godt te begeven,
 Ons besten tijd gaat deur.

Want Stormen en Baaren
 Komen ons veel aan boord,
 Als wy t'Zee vaaren,
 In ons Ampt zo 't behoord,
 Gelijk by Winter-dage
 Zomtijds heel veel geschied,
 Daar wy dikmaal om klage,
 Want het baard ons verdriet.

Laat ons steeds gedenke
 Als Godt ons brengt te Land,
 En niet Dronke drinke,
 Als Zwijnen t'onzer schand,
 Maar laat ons voor den Heere
 En voor zijne goedigheyd,
 Prijzen met Lof en Eere
 Van zijne Maiesteyt.

Wild u dog niet begeven
 By het Gezelschap kwaad,
 Die dikwils hier zwerven,
 By Nagten langs de straat,
 En na den Speelman loopen,
 Met eene Maget fier,
 Schreeuwen ende ropen
 Met ysselik getier.

Dobbelen en Speelen
 Laat van u zijn geweerd,
 Vuyle Liedjes kweelen,
 Een goed Gezel ont-eerd,
 Wild ook by geen Hoeren
 Of ligte Vrouwen gaan,
 Zy zouden u vervoeren
 Al van de regte baan.

Maar wild u eer geven
 Tot Godt den Heere goed,
 Met uw jonge leven
 In een Gezelschap zoet
 Zingt Lof den Heere,
 Met stigtelijk Gezang,
 't Zal uw vreugd vermeeren,
 Uw gantsche leven lang.

Want als gy gaat vaaren
 Weer op de Zee minjoot,
 't Zoud u ligt bezwaaren,
 Als gy geleeft had snood,
 Wanneer gy 't Onweere,
 Of nood kreeg op u Reys,
 't Zoud uw druk vermeeren
 En brengen in 't gepeys.

Dus wild gy de Zegen
 Hebben op uw arbeyd,
 Zo let ter degen,
 Wat ons Salomon zeyd:
 Die wil dat wy prijzen

Ons Schepper delicaat,
Eer de Hayren Grijzen,
En eer het werd te laat.
Gy Prinsse verheven,
Ionge Luy eerbaar,
Laat ons dog begeven
Tot Godt den Heer voorwaar:
In ons Ionge dagen,
In 't bloeyen van ons Ieugd,
Dan zal Godt ons klagen
Veranderen in de vreugd.

*Gedenkt u Schepper goed,
Gaat Salomon gewagen,
In uwe Jeugd zoet,
Eer komen d'oude Dagen.
Ook weet hier niemand niet,
Of hy wel lang zal leven,
Dus wild u tot Godt niet
Aan de deugd dan begeven.*

*Nieuw Liedeken,***Stem: *Hoe wonderlijk is Godt Almagtig.***

Ik was lestmaal eens om te ruste,
 Gelegen op mijn Slaap-stee neer,
 Dog slapen my niet zeer en luste,
 Door dien wy hadden zwaar Onweer,
 In eenen Storm groot,
 Zo dat wy staag de dood, Met schrik
 Hadden voor onze oogen,
 In yder oogenblik.

Want de Baaren ten Hemel rezen,
 En daalde in de diepte neer,
 Zo dat wy in schrik en beven,
 Waaren op het onstuymig Meer,
 Doen heb ik overdagt,
 Hoe dat ik hadd' doorbragt, Zeer snood,
 Alle mijne gansche leven,
 Met veele Zonden groot.

En dat ik ook wel meer in nooden,
 En zwarigheyd hadde geweest,
 Die ik door Godts hulp ben ontvloten:
 Maar dit bedagt ik aldermeest,
 Hoe dat ik Godt den Heer!
 Hadde gelooft met eer; Zo Hy
 My woud in 't leven spaaren,
 Dat ik zoud beteren my.

Maar zo haast als Godt wild dit weeten,
 My weder had gebragt aan Land,
 Hebbe ik mijn beloft haast vergeeten,
 En hield mijn Woorden niet constant,
 Want ik door Zond' en stank
 Weer gink den ouden gank, Zeer haast
 Ik by 't Gezelschap kwam,
 Zo leefde ik onverbaast.

Voorder zo dagt ik by my zelven,
 Heere! gy hebt wel groote reën,
 My in dit Onweer te verdelven,
 En te brengen ter dood met een,

Want ik u Majesteyt
 Dikwils hebb' toe gezeyd, Dat ik,
 Alzo niet en volbragte,
 Dit meerdert mijn schrik.

Dog op dat ik niet en verviele,
 Met Cain in wanhoop zwaar,
 Zo wierd' ik aan mijn droeve Ziele,
 Weder een weynig troost gewaar,
 En dagt zijn mijn Zonden groot,
 Godes genade bloot, Die is,
 Nog veel meerder en grooter,
 Dat geloofd' ik gewis.

Bedenkt dit nu eens allegaare,
 Land-luy zo wel als Zee-luy goed,
 Gy hebt zommig' ook in 't bezwaare,
 Ook wel geweest of tegenspoed,
 In Ziekt en Krankheyd groot,
 Zo dat gy door de dood, Bevreest
 Waard, zijn zulke gedagte
 Ook niet by u geweest?

Ik meen gy hebt ook in 't bezwaaren
 Met my bedagt deze reen,
 Heer! woud gy my in 't leven spaaren,
 Ik zoud niet meer zo leven heen,
 Als voor dezen zo snood,
 En hebt Godt bergen groot, Goud fijn,
 Belooft, dog het betalen
 Mag schier geen Mols-hoop zijn.

Oorlof alle die t'Zee vaaren,
 En ook gy Zand-lieden minjoot,
 Komt gy zomtjids hier in 't bezwaaren,
 In Ziekt of prykel tot de dood,
 Zo laat ons al te zaam
 Onzen Godt zeer bekwaam, Altijd,
 Onze belofte houden,
 Die ons van smert bevrijd.

*Wild u belofte goed,
 Aan den Heere betalen,
 Gelijk ons David vroed,
 Zeer ernstig gaat verhalen.*

*Als gy uyt nood of kwaal
 Verlost zijt, wild den Heere
 U beloft' al te-maal,
 Betalen t'zijner eere.*

*Nieuw Lied van Coridon en Isabel.***Stem: Ach zoete Isabel, &c.**

Ach zoete Isabel,
 Hoe groot is u gekwel
 Door het Minne-spel,
 Nog uur, nog stond, nog dag, nog nagt
 En ben ik noyt alleen,
 Of ist doe mijn geklag
 Met een droef geweent.

Och zoete Cupido,
 Doorschiet mijn schoon bylo
 Ey als een Aspilo
 Dan zal ik u wild my verstaan
 Voor u een Recompens,
 U Pijltje na u wensch
 Doen in Goud beslaan.

Wien hoor ik voor mijn deur
 Dat is een Serviteur,
 Die met groot getreur,
 Door mijn zugjes lammenteerd;
 Ionkman zegt voor het minst,
 Ik ben tot uwen dienst
 Wat dat u mankeerd.

Wat hoor ik met 'er spoed,
 Kleyn Cupidootje zoet
 Veel beloften doet,
 Dat hy een Schigtjen vol ydelheyd
 Zou schieten in mijn borst
 Ik wel na de liefde dorst,
 Maar in eerbaarheyd.

O pronk van 't Aards-tonneel,
 Had ik u tot mijn deel
 Overschoon Iuweel,
 'k En zigt' geen ydele Minne-lust
 Maar dat gy onbesmet,
 Op 't Egte zuyvere Bed,

In mijne armen rust.

Wel huyzen Ionkman koen,
 Laat ons beloften doen
 Gelijk het is fatzoen,
 Terwijl dat gy hier by my zit;
 Hier is de Naam van my,
 Gezet op roode Zy,
 Op een Neusdoek wit.

Schoon Lief 't is nu gedaan,
 Komt laat ons t'zamen gaan,
 Daar de Boompjes staan,
 Het is 'er zo zoet voor de longe leugt,
 De Vogeltjes zeer kleyn,
 Leeren ons minzaam zijn,
 Al in eer en deugd.

Minnaar het is ook tijd,
 't Is beter dat gy scheid,
 Want ik ben vermeyd,
 Het Nagtegaaltje door de Mey,
 Zingt met een bly gemoed
 Gestadig zoet, zoet, zoet
 In de koele Mey.

Ach zoete Isabel,
 Verstaat de rede wel,
 Denkt op geen gekwel,
 Dog u bevreest gemoed bedinkt,
 En zingt zonder verdriet,
 Een vrolijk Minne-lied,
 Dat het Veld door-klinkt.

Schoon Lief nog eens gekust,
 Volbrengt dan uwen lust,
 Gaat dan naar u rust,
 Den grooten Godt van 't Hemelrijk,
 Bewaard u Isabel,
 Van druk en van gekwel.

Liefdens-klagt aan de schoone Isabel.

Voys: *Als 't begint.*

Schoon Isabel hoop van mijn leven,
 O schoon Godin,

Gy zijt de geen die ik mijn Hert wil geven,
 Uyt een zuyv're Min,
 Ach wild my voor u slaaf ontfangen,
 En kend my voor u Vrind,
 Uw trouw aan my verbind,
 Want mijn Hert groot verlangen,
 In uw' schoonheyd vind.

Waar toe Ionkman dog zulke reden,
 Ik verwonder my,
 Dat gy nu toonen komt uw droevigheden
 Door dit nieuw Gevry,
 Ik ben een Meysjen jong van Iaaren,
 Het is nog veel te vroeg,
 Dat ik naar u vernoeg,
 Met u terstond zou paaren,
 't Is nog tijds genoeg.

Waarom mijn Lief mijn uytverkooren,
 Dat gy wel weet,
 Dat ik aan u heb mijn trouw gezwooren
 Met een vasten Eed,
 De Zon en Maan die zijn getuygen,
 Van u trouwe Min,
 Ach! ach mijn Engelin
 Daar ik my neer voor buygen,
 Als voor een Godin.

Verlaat dog al u Corteseren,
 Dat mijn benouwt,
 Want ik en kan my nog niet rezolveren,
 Om te zijn getrouwt,
 Zijt gy met liefden overgoten,
 Zo vlied' ik van u,
 En zeg mijn Vriend Adieu,
 Want ik met mijn Speelnooten,
 Wil nog wat spelen nu.

Zullen de tranen van mijn oogen,
 Die ik hier stort,
 U steenen Hert tot liefde nimmer pogen,
 Ik zal mijn doen te kort,
 Ach schoon Prinses wild my aanschouwen,
 Die hier mistroostig staat,

Eer dat door dit gelaat,
 En door dit groot benouwen,
 't Hert word disperaad.

Ik word beweegd door al u tranen,
 En droef gezugt,
 Die tot medogen mijn Ionk Hert vermanen,
 Door een blijd' genugt,
 Och Minnaar wild u tranen droogen,
 En verlaat den rou,
 Mijn liefden is voor jou,
 Ik zal u genade toonen,
 En schenken u mijn Trouw.

Wat vreugd ontfangt mijn Ziel in ruste,
 Door dit gemel,
 Ik schenk u eenen Ziel vol van welluste
 Aan mijn schoon Isabel,
 Ik zal mijn Hert aan u bevelen,
 Ach ik ben ontsteld,
 't Is liefde die mijn kweld,
 Doet my van vreugde kwelen,
 Schoone Hemels veld.

Wel aan laat ons de liefde houwen,
 Nog wat gestild,
 Binnen een Maand zo zullen wy gaan trouwe,
 Zo 't den Hemel wild,
 Hou daar mijn Trouw is u geschonken,
 Ach Minnaar weest gerust:
 Ach Isabel wat lust,
 Ik word' van liefde dronken,
 Lief nog eens gekust.

Vryagie-Lied, tusschen een Heer en een Harderin.

Stemme: *Garde des Moutons.*

Wel wat maakt gy hier ô schoon Bruynette,
 Buyten in het Veld, met u Schaapjens al,
 Daar gy na de Wey, gaat uwe Voeten zetten,
 Ik bid u laat my wezen, in dat groene-dal,

Wild op mijnen dienst, en mijn trouwheyd letten,
Want ik u voor een Herder dienen zal.

Neen mijn Heer geen Herder en kan my behagen,
Ik kan wel bewaaren mijne Schapjes hier,
Ik heb mijn vermaak in dees groene Hagen,
Buyte in het Veld, neem ik mijn playzier,
Daar ik gaan alleen treden alle Dagen,
Met mijn lieve Vee by een klaar Revier.

Komt dog naar het hof, ô mijn schoon Beminde,
Laat het groene Veld, en de Lommers staan,
Daar zal ik u eere als mijn Beminde,
En gy zult gekleed in het Zijde gaan,
Want gy schoon Bruynet weerdig zijt te Minnen,
Ik bid u neemt my Lief voor u Dienaar aan.

Meend gy dat ik agt al u zijde Kleeren,
Paerels en Gesteenten, al u Pronkery,
Al ben ik een Meysje jonk en teere,
Ik weet wel waar toe dat diend u gevry:
't Is maar om de Bloem van mijn Maagdoms eere,
En my te brengen dan, in slaverny.

Schoonste Lief den Hemel zoud' noyt gedogen,
Dat ik zou verloochenen aan u mijn Trouw,
Eerder zou de Vloed van de Zee verdrogen,
Eer ik zoeten Engel u verlaten zou,
Ach mijn tweede Ziel, slaat op mijn uw oogen,
Want ik u verkies voor mijn Egte Vrouw.

Mijn Heer in het Hof kan ik my niet vermaaken,
Ik leef hier gerust in mijn eenigheyd,
Liever wil 'k buyten met mijn Schapjes waaken,
Dan van uwe liefde hier te zijn verleyd;
'k Zeg u dan adieu, wild mijn niet meer naaken,
't Is verlooren moeyt', u van my dog scheyd.

Wel mijn schoon Prinses mag ik u niet Minnen,
Wild gy niet eens hooren meer na mijn geklag,
Zo moet ik van droefheyd missen mijn zinnen,
Want mijn Ziel alleenig, nauw' liefde tragt,
Ach hoe pijnd gy my schoone Herderinne,
Zo gy mijne trouwheyd en mijn Min veragt.

*Een Heer; ter eer; Zoekt na begeer.
Door Min, met zin, Een Herderin,
Maar 't zoet, is roet, En 't gaat voor goed.
Zy let, zeer net, Op zijne tret:
Leeft Jeugd, in deugd, Dit Lied met vreugd.*

Vissers Minne-klagt, tegens zijn Alderliefsten.

Stem: Trompe en Trompetten, &c.

Wel zeg eens kleene Bengel,
 Hoe lang zal het zijn,
 Dat gy mijn zoeten Engel
 Weer houden zult van mijn,
 Waar door de felle brand
 Verteerd mijn Ingewand,
 Gy zult maake, Dat ik raake
 Aan een kant.

Ach! wreede Schrik-godinne,
 Laat ik dat lieve zoet,
 Gevoele van de Minne,
 Dat my het Herte doet,
 Verteeren als het Gras,
 Schoon dat het eertijds was,
 Vol van luste, Doen de ruste,
 By my was.

Maar Clora die mijn Minne
 Zo spijtig hebt veragt,
 Dat ik verlies mijn zinnen,
 Wanneer my in gedagt,
 De zoete lust maar schiet,
 Hoe dat men door 't geniet,
 Van te Trouwen, Komt te schouwen,
 Het verdriet.

Dog gy houd mijn gevangen,
 Door uw Zeep-zoete Mond,
 En Lely-witte Wangen
 Met blanke Borsjes rond,
 De Lipjes als Coraal,
 De Hals en al-te-maal,
 Uwe Leden, Zo besneden,
 Stigt mijn kwaal.
 Wel of ik eens besmerte

En heete Minne-brand
 Mogt lossen van het Herte,
 Op 't lieve Ledikant,
 Waar door mijn felle pijn
 Wel haast geblust zou zijn,
 'k Zou mijn dagen, Met behagen
 Vrolijk zijn.

Gy zoud zo zoetjes laven
 In de Armen uyt-gestrekt,
 De Brand van uwe slaven
 Tot dat Auroor ons wekt,
 Met haare kaakjes rood,
 En zo uyt Titus schoot,
 Phebus Wagen, Te zien draven,
 Door het rood.

Wel Clora zijt bewogen,
 Met die u vald te voet,
 En toond dog medogen
 Aan die gy lijden doet,
 Zijn Le'en en zijn niet mank,
 Of lam maar zo ter gank,
 Na hem wenschen, Van de Menschen
 Tot gezank.

Of zijt gy uyt de Bergen
 Van Pontus voort gebragt,
 Om zo mijn Ziel te tergen,
 Wel 't is van my geagt,
 Wat wreedheyd dat gy doet,
 Al voor het zoetste zoet,
 En 'k zal t'allen tijde, vallen
 U te voet.

Die u hier komt vereeren,
 Dat Liedjen vol van klagt,
 Gy kend hem aan zijn kleeren,
 Zy zijn niet zwart geagt,
 Oordeeld uyt mijn Gezank,
 Ik ben niet kort of lank,
 Maar van passe, Wel gewasse,
 Naar mijn dank.
 Mijn Naam zal altijd blijven

Indien het u behaagt,
 En waardig kend het schryven,
 Mijn uytverkooren Maagd,
 U Dienaar heel beleeft,
 Die tot zijn toenaam heeft,
 Den getrouwsten, En den stoutste
 Die daar leeft.

Een Nieuw a-la-mode Vissers Kus Liedeken.

Stem: *Ik drink de Nieuwe Most.*

Een Kusjen is wel zoet,
 Maar zeker 't zet geen bloed,
 Wanneer ons Hert niet met een Roemer Wijn
 Gelaaft werd, en bedwingt de Minne-pijn,
 Te smooren zonder vogt
 Van Franje dropjes helderom gebrogt,
 Daar d'held're geur van Vrijsters-lipjes
 Aan het Glaasjen kleeft,
 En ons zijn voedzel geeft.
 Nu lustig Meysje t'za,
 U Nabuur wagter na,
 Ley uyt, ley uyt, en laat u zoete mond,
 Het laatste dropje slurpen van de grond,
 Mijn dunkt ik smaak het al,
 Nu eens gezoend, de Wijn het aars geen val,
 Dat 's eens, dat 's twees,
 Ha broek hoe smaakt dat,
 'k Wou voor zulke Wijn
 Niet op mijn Neering zijn.
 Het Glas is weer gevuld,
 t'Za Meysjes hebt geduld,
 Uyt op zijn Fries, op dat ik weder kus,
 En aan uw' Lipjes mijne Vlamme blus,
 't'Za t'za mijn zoetste t'za,
 Kust duyzend kusjes, kusse kan geen scha,
 'k Heb voor gedaan, ik bid wild volgen,
 t'Za val aan, val aan,

En laat het omme gaan.
 Dat smaakt dat raakt mijn mee,
 Wie wou daar op de Zee, Uyt Vissen zijn,
 Nu smaakt de vogt, En 't kusje van de Meyd:
 ik zal nog staag op Zee
 Bedenken 't zoet dat my dit Liefje dee,
 t'Za t'za in 't rond, gy Vissers-baasjes,
 Dat gaat voor fa la,
 Een yder volgt my na.

Het Christelijke A, B, C. Zangs-wyze: opgesteld.

Stem: Mon Coeur soupere, &c.

*Al 't zoet genot, 't welk men op Aarden heeft,
 Bestaat hier in dat men gerustig leeft:
 Conscientie Ziel en Hert vol zuyverheyd,
 Dit is het Pad van waar gerustigheyd.
 Een zuyv're Ziel inwendig altijd zeyd,
 Foey! dart'le Wereld met u ydelheyd,
 Godts groote goed en schoonheyd Dag en Nagt
 Hou ik voor lust, en rust in mijn gedagt;
 Jesus, mijn Heer, en schoonen Bruydgeom
 Kom in mijn Hert, en keer mijn Zieltjen om,
 Lichtvaardigheyd verdrijft hy verr' van my,
 Mag dan mijn geest, met regt niet wezen bly.
 Niet dat op Aard', of in den Hemel zwerft;
 O! 't is Hy zelf die 't al geschapen heeft;*

Prijst dan mijn Ziel den Schepper voor dees daad,
 Quyt u in tijds, eer dat u Ieugd vergaat.
 Roem zijnen lof en groote Majesteyt,
 Strekt al u dienst tot waare dankbaarheyd,
 Toond dat gy bent (mijn Ziel) Godts Egte Kind,
 Vliet al, die Iesus niet met u bemind.
 Waak ende Bid geduurig Dag en Nagt,
 Xerxes gepeynzen houd in u gedagt;
 Ydelheyd vlied, en houd u Ziel bereyd,
 Zuyver te zijn, in der Eeuwigheyd.

Amen.

Wakers Nieuwe-Jaars Gezang.

Voys: Hoe leg ik hier in dees Elenden. &c.

De Wagt-klok luydt rust in den Heere,
 Bid dat Godt voor u houd de wagt,
 Den Vyand zal u dan niet deere,
 Beveeld u in u Goeders magt,
 Hy zal zijn scherm u dan verliene,
Tien geeft de Klok, de Klok heeft Tiene.
 11. O trouwen Wagter blijft ons hoede
 Die Helschen Nagt-dief van ons weerd,
 Die als een Leeuw om ons komt woede,
 Maakt dat hy ons niet en deerd,
 Mensche bid om hulp' kend u zelve,
Elf heeft de Klok, de Klok heeft Elve.

12. Den Midder-nagt bedekt met duyster
 Het Aardrijk dat wy hier beslaan,
 De Leyd-ster toond zijn klaare luyster,
 Och Mensche wild van zond op staan,
 Die zal u leyden vry van plagen,
Twaalf heet de Klok, Twaalf is 't geslagen.

1. Nog blijft den duyster op der Aarden,
 Maar is u Ziel van Godt verligt,
 Zy rust in hem diens hooge waarden
 Elk een moet dienen naar zijn pligt,
 Godt zal een Nieuw-Iaar dan verleene,
Een heeft de Klok, de Klok heeft Eene.

2. Nu komt 'er hoop dat weer zal rijzen
 Des levens Suster Zonne-krans,
 Den Dageraad komt ons aanwijzen,
 Door Purper en Vergulden glans,
 Dat wy de Ziel moeten bekleden,
Twee heeft de Klok, trekt uyt u Leden.

3. Den Dag die naakt de Morgen-stonde,
 Ontwaakt gedenkt aan uwen Godt,
 Die een Nieuw-Iaar ons komt verkonden,
 Die ons belooft het beste lot,
 Die ons bereyd heeft 't hoog vermaaken,
Drie heeft de Klok, 't is tijd t'ontwaaken.

4. Ontwaakt staat op steld u te werken,
 Elk in zijn pligt in dit Nieuw-Iaar,
 U Heylands komst wild regt aan-merken
 Besnijd u Ziel van Zonden klaar,
 Die Wek-klok luyd geeft u te beene,
Vier heeft de Klok, 't Nieuw is verscheene.

Eynde des Tweeden Deels.

Register van 't Tweede Deel.

Lof zy ons Godt en Vader goed, En Eere	Fol. 4
boven al.	
Komt hier al mijn Gezellen goed, Laat	6
ons den Heer vallen te voet.	
Wy hebben weder groote rede, Heer al te	8
danken ongelaakt.	
O goede Godt Vader geprezen, Wy	9
danken u voor uw' goedheyd.	
Heer ik wil u uyt 's Herten grond, Prijzen	10
met mijn Tong ende Mond.	
Hoord dog eens na mijn klagen, Mijn	12
Speel-genooten t'zaam.	
Hoord dog gy vroome Lieden, Wat dat	15
de Ouden zaan.	
Ik gink eens op een Morgen, Al in mijn	16
eenigheyd spanceere.	
Hoord Ionge gezellen, Die t'Zee varen al	17
t'zaam.	
Ik was lestmaal eens om te rusten,	19
Gelegen op mijn Slaap-stee neer.	
Ach zoete Isabel, Hoe groot is u gekwel.	21
Schoon Isabel hoop van mijn leven, O	23
schoon Godin.	
Wel wat maakt gy hier ô schoon	24
Bruynette.	
Wel zeg eens kleenen Bengel, Hoe lange	26
zal 't nog zijn.	
Een Kusjen is wel zoet, Maar zeker 't zet	28
geen bloed.	
Al 't zoet genot, 't welk men op Aarden	29
heeft.	
De Wagt-klok luyd rust in den Heere, Bid	30
dat Godt voor u.	

Eynde des Registers.